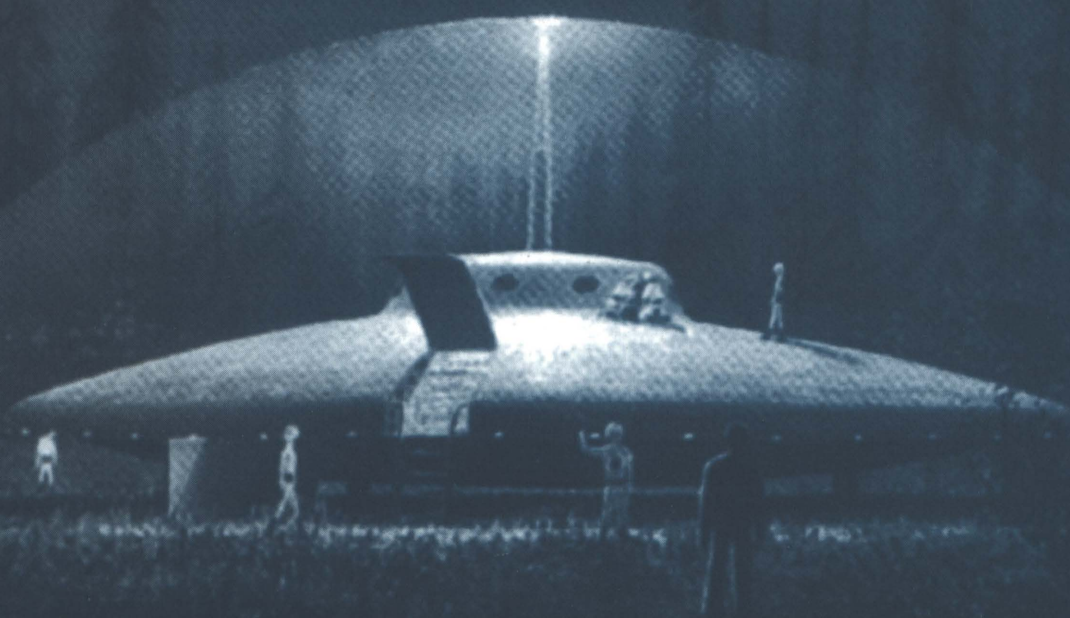
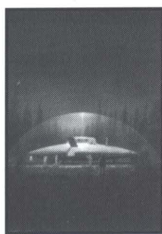
SUFOI ©
ufo-nyt
37. årg. 1995 3. kvartal Nr. 3

Mødet i skoven
Mystisk kugle i Danmark
Var ufo skyld i flystyrt?
Se de omstridte ufonaut-billeder!

Forsiden:
Den 18. maj 1946 mødte Gösta Carlsson et fartøj med ukendte væsner i en skovlysning i Sverige. Nu er der udkommet en glimrende bog om denne svenske klassiker. Læs Ole Henningsens artikel "Mødet i skoven".
(Tegning: Dezsö Sternoczky)

Postboksen

SUFOI's postboks i Gentofte tømmes af praktiske årsager én gang om ugen. Derfor kan der gå op til 14 dage, fra et brev afsendes, til det kommer den rette modtager i foreningen i hænde. Alle, der skriver til SUFOI, vil få svar fra os, men må væbne sig med lidt tålmodighed.

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
Prøvenumre og information
tlf. 86 99 92 39
Ufo-alarmer tlf. 86 28 90 61
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-22

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:
Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson

Produktion:
Sats og tryk er udført af SCOOP Tryk, Karlslunde - 46 15 47 47

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 3. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1995 er kr. 217,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 267,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1995-99 incl.) for kr. 1.085,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.335,00.

SUFOIs Disketteservice 1995 koster kr. 150. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 ❍ 2820 Gentofte ❍ tlf. 86 99 92 39
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ❍ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufofænomen forstår vi et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

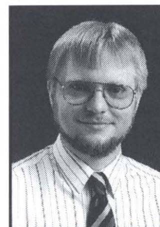
Per Andersen (formand), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Bo Nielsen (næstformand, alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 90 61.
Toke Haunstrup (næstformand, rapportcentral), Kampsax Kollegiet, Kollegiebakken 9, værelse 508, 2800 Lyngby. 45 97 71 44.

Øvrige repræsentantskab

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Erling Hegelund, Kildegårdsvej 88, 5240 Odense NØ. 66 10 39 00.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Finn W. Kalvik, Armauer Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 55 28 01 26.
Lennart Pedersen, Kvinderupvej 24B, 3550 Slangerup. 86 28 90 61.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Martin Lyck, Rasmus Rask Kollegiet, Elmelundsvej 4, lejl. 3318, 5200 Odense V. 65 71 04 38.
Brian Møller, Lindsnakkevej 11, vær. 3, 6200 Åbenrå
Peter Nørgaard (foredragsafdeling), Dalsvinget 68, 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Ville du lade en blikkenslager ordne dine tænder ?

AF PER ANDERSEN

Den anden dag ringede min telefon. Det viste sig at være en person, der gerne ville tale med mig om sin opfindelse. Han havde nemlig opfundet en motor, der ikke krævede energi for at køre. Nu ville han gerne have hjælp fra SUFOI. Blandt andet mente han, at det må være sådan en motor, at rumskibene benytter sig af.

Nu har hundredvis af personer siden middelalderen påstået at have opfundet frienergi-motoren - og ingen af dem har kunnet stå for en nærmere undersøgelse. Men det var nu ikke derfor, at jeg måtte skuffe netop denne henvendelse. Faktum er, at ingen i SUFOIs ledelse er eksperter i dette område. Ingen har de nødvendige tekniske eller videnskabelige forudsætninger for at kikke nærmere på "opfindelsen".

Derfor måtte jeg melde hus forbi til den initiativrige unge mand med den kontroversielle motor. Det ville gå imod vores principper at begynde at rode med et område, som vi ikke har forstand på. Videnskab er først og fremmest hårdt arbejde, og videnskabsmænd har lært, hvad de fleste tit overser: "Sandheden" er utrolig svær at komme i nærheden af; det er noget som kun kompetente, professionelle personer er i stand til.

Man kunne også spørge, om du ville lade dine tænder ordne af en blikkenslager? Nej, vel! Men du ville sikkert ikke have noget imod, at han ordnede din vask i stedet for.

Alligevel hører man tit argumentet, at "videnskaben" jo ofte har taget fejl (underforstået: derfor må min egen vilde teori være rigtig). Ja, det er rigtigt, at videnskabsmænd har taget fejl. Det er der mange eksempler på, lige fra det Franske Videnskaberne Selskab, der ikke ville tro på meteorer, indtil de næsten fik en sten i hovedet, til den mere nutidige "kolde fusion".

Det er derfor rigtigt, at videnskabsmænd "tager fejl". Men at bruge det som argument for hvad-som-helst er det samme som at sige: Månen er nogle gange rød, når den står lavt i horisonten. Derfor vil alt, der er rødt lavt i horisonten være Månen! Det holder ikke en meter.

Det er da også karakteristisk, at når videnskaben løber af sporet, er det som regel videnskaben selv, der igen finder den rette vej - det er sjældent en gruppe af uskolede, uvidenskabelige lægfolk, der bibringer en dybere forståelse af sagens rette sammenhæng (selv om de nok kan pege videnskaben i den rigtige retning).

Hermed ikke være sagt, at amatører ikke kan levere væsentlige bidrag til forskningen. Hvis man for eksempel tager amatør-astronomer, så kan de fx opdage nye astronomiske fænomener og beregne nedfaldssteder for meteorer. Men det er helt centralt og afgørende, at de læner sig kraftigt op ad den etablerede videnskab, anvender samme metoder og lader resultaterne flyde tilbage til videnskaben.

Nu kan man spekulere på, hvordan det forholder sig med ufoerne. Hvem har egentlig ekspertisen til på en saglig baggrund at udforske disse fænomener? Kan SUFOI? Kan andre? Her er problemstillingen imidlertid en anden:

- Det ligger i fænomenernes natur ("uidentificerede fænomener"), at der ikke er nogen videnskab, som automatisk arbejder med dette. Ingen videnskab har "ukendte fænomener" generelt som arbejdsområde.
- Det betyder også, at SUFOI eller andre, der beskæftiger sig med ufoer, ikke har nogen bestemt videnskab at læne sig op ad.

Det er nogle af de aspekter, der gør det meget svært at beskæftige sig med ufoer.

Men én ting er i hvert fald givet af ovenstående: Vi må tage afstand fra de personer, der går rundt og tror, at de har fundet hele sandheden om ufoerne og nu blot skal overbevise resten af verden om denne sandhed (der som regel er, at ufoerne er rumskibe). Kære med-ufologer, så enkel er verden ikke skruet sammen - og så enkelt er videnskabeligt arbejde ikke.

I SUFOI gør vi os ingen forhåbninger om, at vi selv kan udforske ufofænomenerne til den bitre ende. Vi mener afgjort, at vi kan bidrage væsentligt til forståelsen af fænomenerne -bl.a. gennem indsamling af observationsberetninger. Men vi tror ikke naivt, at vi kan analysere fænomenerne til bunds ved hjælp af videnskabelige metoder. Det kan kun lade sig gøre i et samarbejde med videnskaben.

Derfor hedder det også i SUFOIs formål, at vi skal *"bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.) ... kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel".* ❑

Observationer det seneste halvår

Perioden december 1994 til maj 1995 har været relativ stille mht. indberetninger til SUFOI. I januar og marts var der flest henvendelser - begge gange skyldtes det en følgevirkning af SUFOI's optræden i de større medier. Senest var det omtalen af Gallup-undersøgelsen over danskernes holdning til ufoerne, som afstedkom en del omtale af SUFOI. Sammenlagt har SUFOI i det forløbne halvår modtaget 129 henvendelser om observationer. Heraf har vi kunnet forklare 64 - svarende til ca. 50%. Flere sager er dog endnu ikke færdigbehandlet.

AF TOKE HAUNSTRUP

Det ses, at opklaringsprocenten for øjeblikket er noget lavere end det normale. Dette skyldes næppe flere "rigtige" ufo-observationer - men snarere, at SUFOI af ressource-mæssige grunde ikke har kunnet undersøge alle sager tilstrækkelig grundigt.

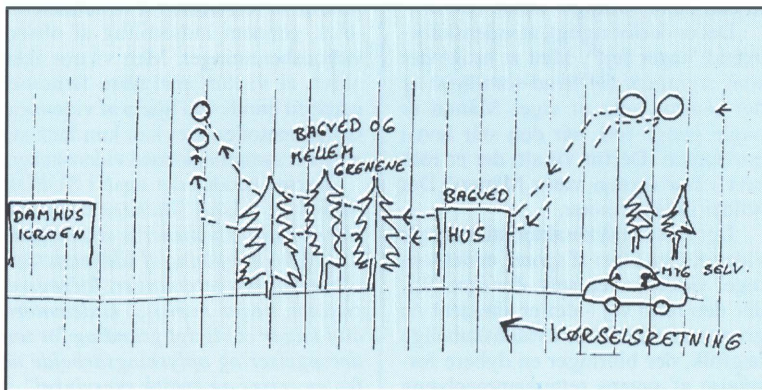
I det følgende omtales periodens mest interessante observationer, som alle har været efterforsket. Vi lægger dog ud med en lidt ældre sag.

Ufo over Damhussøen

En kvindelig terapeut fra Hvidovre kommer mandag den 27. juni 1994 kørende i taxa fra Vanløse mod sin bopæl. Omkring kl. 23.15 DST passerer taxaen Damhussøen, og over søen får hun øje på to stærkt-lysende og kuglerunde fænomener. Lysene, der befinder sig ved siden af hinanden på en vandret linje, beskrives i rapporten som skarpe i konturerne.

Begge lys følger taxaens kørselsretning, men bevæger sig kort efter ned mod horisonten og forsvinder flere gange ude af syne bag huse og træer. Herefter bevæger de sig atter højere op på himlen for til slut at ende i samme højde som ved observationens start. Nu ses lysene dog lodret over hinanden. Denne position holder lysene i få sekunder, inden de forsvinder pludseligt. Observationen varede 20-25 sekunder.

SUFOI har endnu ikke modtaget henvendelser fra andre vidner til fænomenet.

(Observatørens tegning til oplevelsen den 27. juni 1994 ved Damhussøen/ SUFOI Fotoarkiv)

Lys over Greve

En af periodens mest undersøgte og dokumenterede sager stammer fra Greve (mellem Køge og København).

Observatørerne er to piger på hhv. 17 og 18 år. Den ene af pigerne er gymnasieelev, mens den anden går på teknisk skole i Ishøj.

Observationen fandt sted tidligt om morgenen søndag den 15. januar 1995. De to veninder var på vej hjem fra en fødselsdagsfest og var, ifølge eget udsagn, fuldstændig ædruelige.

De er netop stået af natbussen og skyder genvej mod deres hjem. Kl. ca. 02.30 DNT når de villavejen Bækager Allé. Her får de øje på et mærkeligt lysfænomen et stykke foran dem. Fænomenet befinder sig tilsyneladende lavt over toppen af en lille forhøjning på villavejen.

Veninderne beskriver fænomenet som fire "selvstændige" og kraftige lys. Lysene er placeret i en vandret række og med samme indbyrdes afstand. Observatørerne blændes af fænomenet, som også oplyser træer og buske langs vejen. Veninderne er en smule uenige om lysenes form. Den ene mener, at de var runde, mens den anden opfattede dem som firkantede.

Under hele observationen bevarer lysene samme indbyrdes afstand, mens fænomenet som helhed "vipper" fra side til side og imod og væk fra observatørerne. Observatørerne mener, at fænomenets samlede bredde var lidt mindre end vejen, der er 3-4 meter bred. Der hørtes ingen lyd fra fænomenet på den ellers så stille aften.

Begge observatører bliver forskrækkede og er nervøse for, at lysene skal komme nærmere. Derfor gemmer de sig bag nogle buske i en indkørsel ud for det sted, hvor de standsede. De overvejer at vække beboerne i huset for at få vidner - men gør det desværre ikke.

Efter 2-3 minutters observation løber de bort fra stedet. Fænomenet befinder sig fortsat på toppen af villavejens forhøjning. Veninderne skynder sig hen til en nærliggende Q8-station, hvorfra de ringer til den enes forældre, som kommer og henter dem.

Pigerne er lidt uenige om, hvordan fænomenet kom til syne. Den ene opfattede det, som om fænomenet "steg op" fra den modsatte side

af forhøjningen. Mens den anden observatør mener, at lysene "svingede" ind fra siden.

Allerede dagen efter observationen kontaktede den ene af pigerne SUFOI. Den 24. januar interviewede jeg de to observatører og undersøgte observationsstedet.

Ud fra observatørernes beskrivelse synes det sikkert, at fænomenet befandt sig på toppen af føromtalte forhøjning. Afstanden fra observatørerne til fænomenet har således været ca. 100 m.

Begge observatører virker troværdige, og intet tyder på, at de har villet binde os en historie på ærmet.

På grundlag af observatørernes beskrivelse og undersøgelserne af observationsstedet kunne den eneste rimelige forklaring på det sete være en bil/station-car med fire forlygter (evt. fire projektører bag på bilen). Følgende kan siges for og imod denne teori:

For:
- Fire lys i horisontal orientering.
- Lysenes farve og form.
- Lysenes tilsynekomst kunne passe på en bil, der dukker op over bakken eller drejer ind fra siden og vender front mod veninderne.

Imod:
- Der høres absolut ingen lyd fra fænomenet, der (i tilfælde af en bil) ikke skulle være mere end ca. 100 m fra observatørerne. Det til trods for, at begge observatører er enige om, at det var en ganske stille nat - og altså ingen ekstern støj til at overdøve en bilmotor.
- Lysenes bevægelse fra side til side hhv. væk fra og hen i mod observatørerne strider også mod bilteorien.

For at bekræfte/afkræfte bilteorien kontaktede SUFOI en række beboere på villavejen for at høre, om de 1) havde observeret noget usædvanligt på observationstidspunktet og 2) selv havde eller kendte nogen på villavejen, som har en bil med fire lygter påmonteret. Ingen af de i alt seks adspurgte beboere kunne svare bekræftende på ovennævnte spørgsmål. Dertil kommer, at beboerne i huset på toppen af den lille forhøjning ikke har haft gæster, som kunne være kørt hjem i en bil med fire frontlygter el.lign.

Bilteorien er en usandsynlig forklaring på fænomenet. Hændelsen defineres derfor som en ufoobservation.

Tre lys over Viby J

SUFOI har modtaget en rapport fra mandag den 30. januar 1995. Klokken 23.50 DNT står en mand og to kvinder på Neptunvej i 8260 Vibyog og kikker efter stjerner. De får øje på et fænomen bestående af tre "boomerang"-formede lys i en trekant, som kommer til syne fra vest.

I rapporten skriver den ene af observatørerne:

"...Pludselig blev [vi] opmærksom på de tre objekter. De syntes at komme ud af intet, foretog en drejning på ca. 30 grader og forsvandt i intet. Vi troede først, at det var tre måger, der fløj synkront, men de bevægede ikke vingerne."

De gullig-hvide lys forsvandt på himlen mod sydøst. Himlen var stjerneklar. Der hørtes ingen lyd fra fænomenet.

Hængepartier

I forbindelse med observationsomtaler lover vi med mellemrum at vende tilbage til sagen i et senere nummer, hvis der dukker nye informationer frem. Dette gælder eksempelvis observationerne fra oktober og november 1993 af diffuse lys over platforme i Nordsøen - også kaldet 'Nordsø-sagen'. En detaljeret beskrivelse af observationerne kan findes i UFO-Nyt nr. 1, 1994, side 22.

Både SUFOI og docent Erik Høg (Københavns Universitet) var involveret i efterforskningen af sagen. Vi har tidligere beskrevet, at Erik Høg

Kemikaliesky. (Foto: Ib Steen Mikkelsen, DMI/ SUFOI Fotoarkiv)

mente, at de observerede fænomener kunne forklares med en "atmosfærisk genspejlning" af lyset fra platformenes forbrændingsflammer. En forklaring som også SUFOI kunne tilslutte sig.

Siden vi sidst skrev om sagen, har Erik Høg foretaget yderligere beregninger ud fra observationsmaterialet. På baggrund af dette arbejde konkluderer han nu, at den førnævnte genspejlning blev forårsaget af iskrystaller (isflager) i en højde af 1-3 km. Pga. en såkaldt temperatur-inversion dalede isflagerne ned med en vandret orientering, hvorved de samlet kom til at virke som et spejl, der reflekterede lyset fra forbrændingsflammerne.

Ved en temperatur-inversion forstås, at lufttemperaturen stiger med højden. Dette får som konsekvens, at der ikke er opadgående luftstrømme, hvorved isflager kan dale ned med en vandret orientering.

Hermed synes Nordsø-sagen endelig afsluttet. En detaljeret gennemgang af sagen kan læses i SUFOIs seneste udgivelse: "Dobbeltmåner - En analyse af sjældne atmosfæriske fænomener observeret over Danmark."

I UFO-Nyt nr. 1, 1995, omtalte vi på side 4 en fotosag fra Nørrebrogade i København. Den 21. maj 1994 observerede og fotograferede en kvindelig medicinstuderende og hendes kæreste et boomerangformet fænomen på himlen.

Negativerne har været underkastet en nærmere undersøgelse hos SUFOIs fotokonsulent Hans Bødker. Ud fra en bedømmelse af skyhøjden vurderer Hans Bødker, at afstanden til fænomenet ikke overstiger 1.500 m. Med en afstand på eksempelvis 500 m har fænomenet en diameter på ca. 1 m.

Hans Bødker konkluderer, at der er tale om et fysisk fænomen og mener dermed ikke, at eksempelvis støv på linsen kan være en mulig forklaring. Endvidere skriver Hans Bødker:

"Jeg mener, at der er tale om et objekt, der drifter med vinden. Det [fænomenet] ligner en af disse sorte slanger, man kan se på stranden om somrene, lavet af plastic og ca. 2 m x 20 cm. De virker på den måde, at solen varmer det sorte plastic op, hvorved luften indeni udvider sig, og den bliver lettere, og dermed stiger til vejrs."

Det boomerangformede objekt fotograferet den 21. maj 1994. (Foto: Fotosag nr. 1994-05-21-231/SUFOI Fotoarkiv)

SUFOI har endnu ikke færdiggjort efterforskningen i denne sag, og det er for tidligt at konkludere, hvad der kan være forklaringen på det fotograferede. For øjeblikket undersøger vi følgende muligheder:

- Ballon
- Modelflyver
- Drage

Rapportcentralen modtager meget gerne henvendelser fra læsere, som kan hjælpe os i denne interessante sag. Henvendelser bedes rettet til: Toke Haunstrup, Kollegiebakken 9, værelse 508, 2800 Lyngby, tlf. 45 977 144. ❑

Kig på himlen

Fra 15. august til 15. november 1995

Merkur: I efteråret er der gode muligheder for at observere denne ellers så oversete planet. I dagene omkring den 9. september ses Merkur som en gullig stjerne lavt i vest kort efter solnedgang. Læg mærke til, hvor Solen forsvinder under horisonten, Merkur skal findes i dette område. Næste mulighed kommer i oktober i dagene omkring den 20. oktober, hvor man kan finde planeten på morgenhimlen. Den 20. oktober står Merkur op ca. 2 timer før Solen.

Venus: I november kan man opleve et særpræget syn: Tre planeter samles inden for få grader. I november begynder Venus atter at blive synlig som aftenstjerne, og i perioden 17.-23. november kan alle tre planeter ses i "samlet flok". Specielt den 22. november er interessant. Her vil man nemlig kunne opleve Venus 0°2 syd for Mars.

Mars: Mars skal findes som aftenstjerne. I efterårsmånederne vil Mars gå ned ca. 1 time efter Solen.

Jupiter: Ligesom Mars skal også Jupiter findes som aftenstjerne. I efterårsmånederne går den ned ca. 2 timer efter Solen. Den 27. oktober kan Jupiter nemt findes 4° syd for Månen.

Saturn: Saturn vil være i opposition i midten af september og kan derfor ses hele natten. Saturn skinner med et klart gulligt lys. Den 6. oktober kan Saturn findes 6° syd for Månen. ❑ *Kim Horsevad*

Ildkugle over Danmark

Nattens mørke brydes i sekunder. En lysende streg skærer gennem stjernevrimlen - overser vigepligten og krydser ufortrødent Mælkevejen. Nattevandreren overraskes af lyset og vender blikket mod himlen - undres. Tyve sekunder senere er himlen atter mørk. Adskillige danskere har fået sig en særlig oplevelse af naturens fyrværkeri.

(Tegning: SUFOI Fotoarkiv)

Søndag den 4. juni 1995 kl. 00.05 DST blev en kraftig ildkugle observeret fra alle egne af landet. En ildkugle er et særlig kraftigt meteor med en lysstyrke større end planeten Venus.

I forbindelse med ildkuglen modtog SUFOI 20-30 henvendelser. Ildkuglen kunne ses i op til 30 sekunder og blev splittet i flere dele.

Også Astronomisk Selskabs Meteorsektion (ved Per Tybjerg Aldrich) og Dansk Ildkugle Central (ved Gotfred Møbjerg Kristensen) modtog henvendelser om ildkuglen. Sammen igangsatte de en indsamling af data med det formål at fastlægge ildkuglens bane og et muligt nedslagsområde for meteoritstumper.

Onsdag den 7. juni deltog Gotfred M. Kristensen i TV2's vejrudsigt fra Sprogø. Han omtalte ildkuglen og efterlyste vidner. I løbet af de næste par dage modtog han omkring 60 henvendelser fra observatører. Ud fra det indsamlede materiale kunne Gotfred konkludere, at ildkuglen kom til syne et sted over Nordjylland, fortsatte over Djursland, Storebælt og Sydhavsøerne for til sidst at forsvinde over Østersøen eller det nordlige Tyskland/Polen. ❑

Toke Haunstrup

Lyset, der ikke ville forsvinde

LH og HP sad i stuen sammen med tre af deres venner. Pludselig blev stuen oplyst af et kraftigt lys, der for forbi stuevinduet. En af vennerne styrtede ud på vejen for at se efter mulige biler, men der var ingen. Fra dette tidspunkt begyndte man at tage LH og HP alvorligt, når de hævdede, at et mystisk, kraftig lys jævnligt dukkede op tæt ved deres hus.

AF PER ANDERSEN

Efter denne observation kontaktede LH SUFOI og fortalte om hændelsen - og at de havde set dette kraftige lys tæt ved huset mange gange tidligere. Hele sagen lød så spændende, at Karin Frost og undertegnede fra SUFOI en dag i marts 1994 begav os mod Svebølle, hvor observatørerne boede.

En helt almindelig tur blev det dog ikke - af flere grunde. Selv om det var i marts, blev det undervejs fra København til Svebølle et meget kraftigt snevejr. Det var næsten umuligt at se en hånd frem for sig. Men vi kæmpede os igennem snevejret og modstod fristelsen til at vende om - vel vidende, at det havde taget os lang tid, inden vi havde fundet en dato, der passede os alle sammen.

Oven i snevejret kom så, at LH og HP boede i et afsides liggende hus uden for Svebølle, som næsten ikke var til at finde. Men vi fandt en venlig familie, hvor vi kunne låne en telefon og ringe efter vej-direktiver (og kun med nød og næppe undgik at blive ædt af deres hund). Selv om der var byttet lidt rundt på venstre og højre, lykkedes det os endelig at finde frem til observatørerne - stærkt forsinkede!

En jævnlig gæst

Observatørerne, som vi vil kalde LH og HP, flyttede til deres hus omkring 1991. Efter ca. 1/2 år begyndte de at observere et underligt, kraftigt lys, der passerede meget hurtigt forbi deres stue- og køkkenvinduer. Lyset blev ikke observeret gennem andre vinduer end disse to.

Både LH og HP så fænomenet mange gange, men oftest kun i form af et lysskær i stuen. Lyset passerede så hurtigt, at de ikke kunne nå at se ud ad vinduet. Oftest så de begge to lyset passere (altså lysskæret). Enkelte gange var det kun den ene af dem, der så lyset, når den anden ikke lige var i stuen eller køkkenet. Når de begge var sammen, så de altid begge lyset.

LH observerede tit lyset, når han sad i sofaen og så tv. Han havde da siden til stuevinduet og nåede lige at skimte lyset i øjenkrogen, idet det for forbi.

Omkring sommeren 1992 så HP lyset direkte gennem stuevinduet. Hun havde lige rejst sig - vist nok for at hente kaffe - og stod således oprejst med ansigtet mod stuevinduet. Da det fløj forbi, opfattede hun det som et særdeles klart, aflangt lys. Lyset var så skarpt, at hun følte sig blændet i et par sekunder.

Omkring juli 1993 skete den eneste udendørs observation i dagslys. Det var HP, der var ved at plukke jordbær med ryggen til huset. Hun fornemmede da lyset og så jorden blive lyst op. Hun så ikke selve lyset, men mente, at det måtte befinde sig mellem hende og huset.

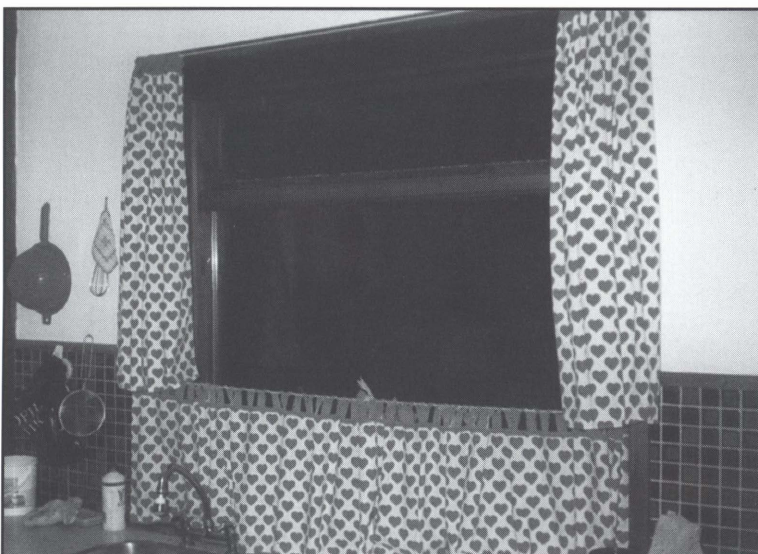
Vidner

Den 3. januar 1994 havde LH og HP besøg af tre venner. Vennerne havde tit hørt parret snakke om dette lys, der jævnligt kom forbi vinduerne. Men de havde ikke rigtigt troet på det indtil dette tidspunkt.

LH fortæller, at de alle fem sad og drak kaffe og snakkede. Fjernsynet var tændt. Pludselig kom lyset farende forbi vinduet, og naboen spurgte, hvad det var. LH fortalte, at dette var netop det lys, som de ofte havde snakket om. Naboen rejste sig for at løbe ud på vejen foran huset. Da han kom ind igen, sagde han, at lyset var væk, og at han hverken så eller hørte noget udenfor.

SUFOI har interviewet to af vidnerne, der begge kan huske hændelsen. Ingen af de to vidner har dog siden observeret noget lignende, og de havde ingen forklaring på, hvad lyset kunne have været.

Igen i februar 1994 så LH og HP lyset - en enkelt aften observerede de lyset tre gange. Den seneste observation inden vores besøg havde fundet sted den 14. marts kl. ca. 22.00 - det var kun to dage, før vi besøgte huset, men desværre så vi ikke selv lyset under vores besøg.

Køkkenvinduet, hvorigennem lyset bl.a. blev observeret. (Foto: Per Andersen)

Lyset

HP beskriver fænomenet som et blændende, aflangt lys, sådan som hun observerede det direkte gennem stuevinduet. LH beskriver fænomenet som et rundt lys. Det blev altid observeret igennem vinduerne på husets bagside (ud mod markerne).

Både HP og LH har meget svært ved at beskrive detaljer omkring fænomenet. Dette gælder både form og position i forhold til omgivelserne. Noget af denne usikkerhed kan dog skyldes, at fænomenet blev set meget kortvarigt og ofte kun indirekte via lysskæret i stuen.

LH og HP mente, at lyset var tæt på huset, hvilket bekræftes af den række af træer, der befinder sig omkring 10 meter bag huset. De har på intet tidspunkt bemærket, at lyset var bag ved træerne. På den anden side set har de heller ikke direkte bemærket, at træerne var bag ved lyset.

Lyset bevægede sig næsten altid fra venstre mod højre. Enkelte gange havde de dog observeret det komme farende først fra venstre mod højre og derefter retur igen fra højre mod venstre.

Ingen af familiens husdyr, en hund og en kat, har reageret på lyset.

I observationsretningen ligger der kun marker. Der er ingen huse i denne retning, og en fjerntliggende vej er så langt væk, at billygter kun lige kan skimtes i det fjerne (observeret af os selv under besøget).

Observatørerne

LH (54 år) er pensioneret maler. Han så ud til at være en teknikertype. Han købte, reparerede og solgte spillemaskiner, og han var interesseret i amatørradio og walkie-talkie. Hans amatør-grej var dog af forholdsvis ny dato, og det kunne derfor ikke have relation til fænomenet.

LH var en levende person, der gerne fortalte om sine oplevelser. Samtidig var han dog også i stand til at lytte, var interesseret i at høre andres meninger og stillede selv spørgsmål.

HP var en mere stille type. Hun var i starten bange for lyset, men vænnede sig efterhånden til det. Dog blev hun meget bange, da hun oplevede lyset i jordbærbedet.

Man fik det indtryk, at nabofællesskabet var godt, og et par af naboerne kom "tilfældigvis" forbi, da vi var der.

Debatten har været livlig blandt naboerne om fænomenet, og der har været mange teorier på bordet - incl. at en tidligere beboer i huset skulle have hængt sig selv. Dette tog LH og HP tilsyneladende roligt og med nogen skepsis. De virkede ikke overspændte, selv om de syntes, at teorierne var spændende.

De var blevet foreslået at lægge to metalrør over kors udenfor og at hænge lagener op for at se, om det kunne standse lyset. De forsøgte dog ikke dette, og de havde ikke lyst til at eksperimentere med sådanne ting.

En af vennerne, der var vidne til lyset den 3. januar beskriver LH som en person, "der var lidt sær, og som havde en god fantasi".

SUFOI har også interviewet den nærmeste nabo (der bor omkring 500 meter væk), og han betegnede først LH som et "almindeligt menneske", men nærmere udspurgt sagde han, at LH var "en sær snegl". Denne nabo har aldrig selv set lyset, men var godt klar over, at hans naboer hævdede jævnligt at have set det.

Stuevinduet set udefra. Her igennem blev lyset også observeret. (Foto: Per Andersen)

Hvad der skete efter besøget

Besøget resulterede i mange tanker omkring sådan et lys, der jævnligt blev observeret fra en bestemt adresse. Ikke mindst, at det jo så måtte være muligt at komme fænomenet nærmere, når det næste gang blev observeret.

SUFOI bad derfor LH og HP om at notere alle efterfølgende observationer ned med hensyn til dato, tidspunkt, varighed, udseende osv., for at vi eventuelt kunne begynde at finde et mønster i observationerne.

Desværre blev vi overhalet af virkeligheden: LH døde kort tid efter vores besøg af en blodprop, og HP flyttede væk fra huset.

Nu blev det til gengæld interessant at komme i kontakt med den familie, der flyttede ind i huset. Ville disse nye beboere også se og opleve lysfænomenet? For at få svar på dette spørgsmål kontaktede SUFOI flere gange de nye beboere pr. brev, idet de har hemmeligt telefonnummer. Desværre forgæves; vi har aldrig fået noget svar på vores henvendelser.

De manglende svar fra husets nye beboere kan selvfølgelig tolkes på flere måder. Men det mest sandsynlige synes dog at være, at de ikke selv oplever noget lys og derfor synes, at det er noget pjat. I modsat fald - hvis den nye familie også havde oplevet lyset - måtte der være en god sandsynlighed for, at de ville være interesserede i at kontakte SUFOI.

Teorier

Her står vi så med sagens fakta. Hvad kan vi udlede og konkludere af dette? Lad os kikke nærmere på nogle af de mest oplagte teorier.

• Elektrisk/plasmafænomen
For denne teori taler, at der er tale om et kraftigt lysende, kortvarigt fænomen tæt ved huset. Fænomenets udseende er også i overensstemmelse med denne teori.

Imod taler, at fænomenet er relativt hyppigt. Dels er plasmafænomener ikke særlig hyppige, og da slet ikke på samme sted igennem flere år. Der ser ikke umiddelbart ud til at være noget, der kan afstedkomme hyppige elektriske/plasmafæno-

mener på netop dette sted.

Imod taler også, at der ikke har været nogen interferens på elektrisk udstyr som radio, tv etc.

• Mosegas
Det eneste forhold, der taler for denne teori, er det faktum, at der er en mose i nærheden, og at lysene observeres ofte.

De forhold, at lysene er meget klare og kan lyse stuen op, samt at den egentlige mose ligger i nogen afstand, synes dog at udelukke denne teori.

• Billygter
På mange måder minder dette fænomen om lyset fra billygter, der skinner ind gennem vinduerne under særlige omstændigheder. Hyppighed, lysskæret i stuen mv. kunne tyde på det.

Men der ser ikke ud til at være veje i området, der kan resultere i sådanne lys. Vejen forbi huset er på den anden side af huset, hvor lysskæret ikke observeres. Den vej, der befinder sig på den "rigtige" side af huset, er for langt væk til at være forklaringen. Det er også karakteristisk, at lyset er så kraftigt, som det er.

• Psykisk orienteret fænomen
Hermed menes et fænomen, der først og fremmest opleves af LH og HP uden at være fysisk eksisterende.

Dette er en spændende teori, der understøttes af de antal gange, lysene er observeret. Også forholdet, at lysene kun enkelte gange er set direkte, taler for teorien. Desuden ses lysene kun af LH og HP og ikke af andre i området (med den enkelte undtagelse den 3. januar 1994). De har også svært ved at beskrive detaljer omkring lysene og lysskæret, fx om man kan se skygger i stuen, når lyset er der, og præcist hvordan lyset er i forhold til omgivelserne.

For denne teori taler også, at der ingen fysiske effekter synes at være, hverken på husdyrene eller den megen elektronik, der er i huset.

Imod teorien taler, at de begge som regel ser lyset. Men hertil skal dog nævnes, at der er eksempler på, at personer i et tæt forhold kan påvirke hinanden til at "se og høre" mærkelige fænomener, der ikke eksisterer i virkeligheden.

Undtagelsen fra observationsmønsteret er den aften, hvor naboer også så lyset. Der kan dog - ved et tilfælde - være tale om et helt andet og enkeltstående fænomen.

Konklusioner

Hermed synes mulighederne for en nærmere analyse af hændelserne umiddelbart at være udtømte, og en endelig konklusion kan næppe drages.

Af de teorier, der er blevet overvejet, synes teorien om "psykisk orienteret fænomen" at være den mest sandsynlige. Hvis UFO-Nyts læsere har andre forslag til forklaring, hører vi gerne nærmere herom. ❏

Glæd dig til næste nummer af UFO-Nyt

Her vil vi bl.a. bringe artikler om:
* Australsk forskning i bortførelser
* Projekt usynlighed - myter og facts om det berømte Philadelphia eksperiment
* En danskers møde med Bermuda Trekanten

UFO-Nyt nr. 4 udkommer medio november.

Ring til SUFOI

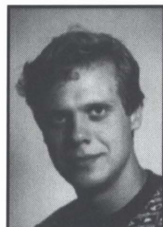

Alarmcentral
tlf. 86 28 90 61
Information
tlf. 86 99 92 39
Foredrag
tlf. 86 80 13 15

Hvad fik jagerfly til at styrte ned?

Den 15. september 1970 styrtede et dansk jagerfly ned på en mark vest for Christiansfeld. Piloten, en 23-årig sekondløjtnant, var dræbt på stedet. En landmand og en smed, der var ved at reparere en høstmaskine på marken, så ulykken. Få sekunder efter nedstyrtningen så de på himlen en glødende kugle, der fjernede sig fra stedet.

AF
BRIAN E.
MØLLER

Den 16. september kunne man i aviserne læse overskrifter som: "Jetjager forsvandt i et hul," og "Ung sekondløjtnant dræbt ved flystyrt." Fire Hawker Hunter-jagere fra Eskadrille 724 var den 15. september om formiddagen lettet fra flyvestation Vandel med kurs mod Holland som led i en øvelse.

Efter ca. 20 minutters flyvning styrtede den ene Hawker Hunter lodret til jorden, eksploderede, og efterlod sig et krater der var 15 meter bredt og 6 meter dybt på en mark i Frørup ved Christiansfeld.

Efter et par timers søgen kunne havarikommissionen konstatere, at piloten ikke nåede ud af flyet inden styrtet. Vragrester blev fundet op til flere hundrede meter fra ulykkesstedet. Hovedbestanddelen af flyet var helt begravet i jord, eftersom kraterets sider var skredet sammen. Udgravningen var ikke helt ufarlig, da flyet var armeret.

De fire maskiner havde fløjet i lav højde pga. usigtbart vejr og kraftig regn. Netop som der var givet ordre til at trække op gennem skydækket, blev radioforbindelsen afbrudt fra den forulykkede Hawker Hunter, og få sekunder senere ramte den jorden i et lodret styrt.

Lokale folk betragter det seks meter dybe krater i marken. (Foto: "Jyllandsposten", 16.9.1970/SUFOIs Rapportarkiv)

En sag dukker op

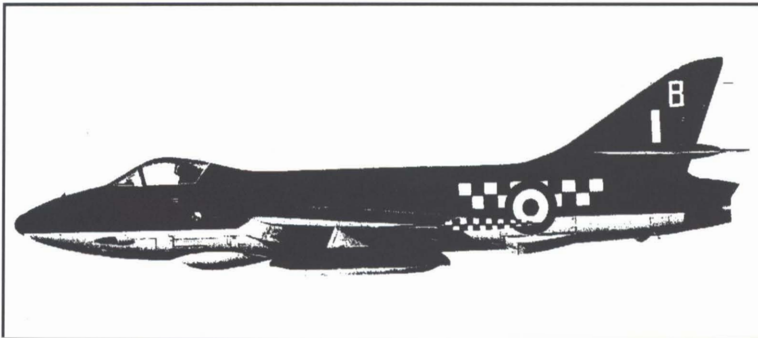
I slutningen af artiklen fra avisen "Sønderjyden" den 16. september 1970 står der under overskriften "Ung sekondløjtnant dræbt ved flystyrt" følgende:

"Til politiet har et vidne til ulykken oplyst, at han få sekunder efter, at flyet ramte jorden, observerede en glødende kugle på himlen, fjerne sig i stor fart i nordlig retning. Genskin fra eksplosionen eller udstødningen fra en af de øvrige jagere er to af de muligheder, politiet nævner som grund for fænomenet."

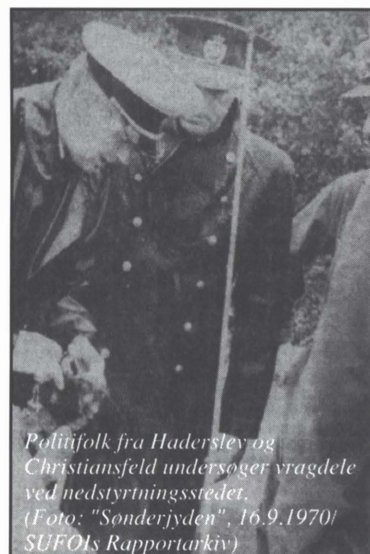
Enhver hærdet ufolog ville her løfte det ene øjenbryn og tænke sit. Og det var præcis, hvad Kai E. Møller (KM), daværende repræsentant for SUFOI i Sønderjylland, gjorde. Han gik straks i gang med at finde ud af, hvem dette vidne var, og hvor han kunne kontakte ham. Kort efter kunne Kai E. Møller besøge vidnet, den 41-årige fodermester Carl Gustav Christiansen (CGC).

I et brev den 20. september 1970 til Erling Jensen (SUFOI's daværende leder af Rapportcentralen) skrev KM:

"Jeg sender hermed et spørgeskema om et sandsynligt UFO, som

Hawker Hunter-jager i RAF bemaling. Denne flytype dannede grundstammen i 21 landes flyvevåben verden over i 1960-1980. (Tegning: SUFOI Fotoarkiv)

Politifolk fra Haderslev og Christiansfeld undersøger vragdele ved nedstyrtningsstedet. (Foto: "Sønderjyden", 16.9.1970/ SUFOIs Rapportarkiv)

Carl Gustav Christiansen (CGC), Frørupprød pr. 6070 Christiansfeld, [så] i forbindelse med flystyrtet i Frørupprød d. 15 sep. i år.

Han befandt sig ca. 250 m fra nedstyrtningsstedet. Da det var forholdsvis mørkt i vejret, og det regnede, blev han ikke klar over flyet, før ganske få sek. inden det ramte jorden.

Der kom een kraftig eksplosion, efterfulgt af et par mindre. Han drejede hovedet lidt til venstre og fik øje på en cirkelrund ildkugle med fuldstændig skarpt omrids. Den bevægede sig bort i vestlig retning med en sportflyvers hastighed. Det bemærkelsesværdige var blot, at selv om objektet bevægede sig bort, blev det ikke synligt mindre; det havde en lyd, som når man forestiller sig, en haglbyge nærmer sig. Lige pludselig forsvandt det sammen med lyden -eksploderede ikke, men 'gik bare ud.'

Fodermester Carl Gustav Christiansen (billedet) og Arne Asmussen var tæt ved nedstyrtningsstedet og så også en mystisk lyskugle.
(Foto: Jydske Tidende, 24.10.1970/ SUFOIs Rapportarkiv)

CGC har ikke selv nogen anelse om, hvad det kan have været, men vil helst antage, at det stammer fra flyet. Objektet beholdt samme højde, fra han fik øje på det - til det forsvandt.

Der findes endnu et vidne, en smedelærling, hvem jeg ikke har været i forbindelse med. CGC oplyste mig, at han var blevet stærkt chokeret (lærlingen), og at han endnu i søndags ikke havde det rigtig godt..."

Kai E. Møller kontakter havarikommissionen et par gange for at få nogle oplysninger omkring flystyrtet, men får at vide, at han må vente på den offentlige forklaring, der kommer, når havarikommissionen er færdig med rapporten. Så KM vil kontakte vidnerne igen og tager op til dem.

Da han ankommer, fortæller vidnerne, at de har haft besøg af en militærperson, der har forbudt dem at udtale sig til pressen og "folk som ham Kai E. Møller." Dog mente vidnerne ikke, at der var noget forkert i stadig at tale med både pressen og KM.

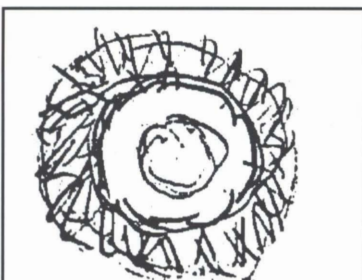
KM skriver i et brev til Erling Jensen den 3. november 1970:

"Sammen med dette brev følger 4 stk. rapporter...Arne Asmussen (AA), vidne sammen med Carl Gustav Christiansen til flystyrtet i Frørupprød ved Christiansfeld. AA's beretning til ulykken er så at sige identisk med CGC's. AA mener dog at have set kuglen stige lidt, da han fik øje på den, samtidig med den slog en svag bue mod syd.

Han mener at have hørt en hvislen, men kunne ikke rigtig lokalisere den. AA mener, at kuglen var 2 måske 3 meter i diameter, men kunne ikke rigtig sige størrelsen i udstrakt arm. AA så kuglen over de samme træer som CGC. Det vil altså sige, at hvis det er tale om noget fra det nedstyrtede fly, så må det have slået et knæk på 90 grader, da begge vidner er sikre på, at den fløj mod vest."

Da KM aldrig støder på nogen offentlig forklaring fra havarikommissionen, kontakter han dem igen. Denne gang fortæller de, at piloten fik problemer med instrumenterne og uden at ane det fløj på hovedet. Da piloterne så får melding om at trække op over skydækket, trækker den "omvendte pilot" uvidende nedad, og styrter lodret i jorden.

Efter denne melding var der ikke mere, KM eller SUFOI kunne stille op, og sagen blev arkiveret under uopklaret.

Arne Asmussens tegning af ildkuglen.
(Tegning: SUFOIs Rapportarkiv)

Ny tid, ny teori

I dag, 25 år senere, er anden generation også blevet repræsentant for SUFOI. Kai E. Møller trådte ud af SUFOI et par år efter denne sag for at pleje den lille ny, som en snes år senere skulle overtage hans plads.

Ja, jeg har hørt mange spændende historier fra fars tid hos SUFOI, og sagen om flystyrtet ved Christiansfeld, var den, efter Maarup-sagen, jeg bed mest fast i. Det irriterede mig, at mysteriet end ikke engang fik en fortolkning, dvs. en mulig forklaring. Så jeg begyndte at gruble over, hvordan et fly kunne vende på hovedet, uden at piloten mærkede det.

Hos moderne piloter opstår der sommetider en svimmelhed (et vertigo-anfald). Det gør, at piloten kan føle svimmelhed og kvalme. Disse anfald opstår, når piloten udsættes for stærke accelerations-kræfter, g-kræfter.

I det indre øre sidder buegangene. De er fyldt med væske, der sættes i svingninger og sender impulser til centralnervesystemet. Hvor svært hjernen har ved at fortolke disse impulser, er forskelligt fra pilot til pilot. Men denne tilstand kan gå videre over i en anden og værre tilstand (spatial disorientering), der fører til, at piloten ikke længere kan kende forskel på op og ned. (ifølge "Illustreret Videnskab" nr. 5, 1995). Kunne dette også være sket for en pilot i 1970?

Alt det tekniske forstår jeg ikke meget ud af, men jeg har min egen teori, og den er ret simpel. Hvis flyets acceleration er stor nok, vil den kraft, der trækker piloten tilbage i sædet, være større, end den der trækker ham nedad, og derfor vil det være for ham, som lå han ned på ryggen med benene oppe.

Men også her dukker der nogle huller op. Kan fly fra 1960'erne accelerere så meget efter 20 minutters flyvning? Og i så fald, hvorfor? Jeg er ikke fly-ekspert, så jeg håber stadig at finde nogen, der kan hjælpe mig med dette punkt i sagen.

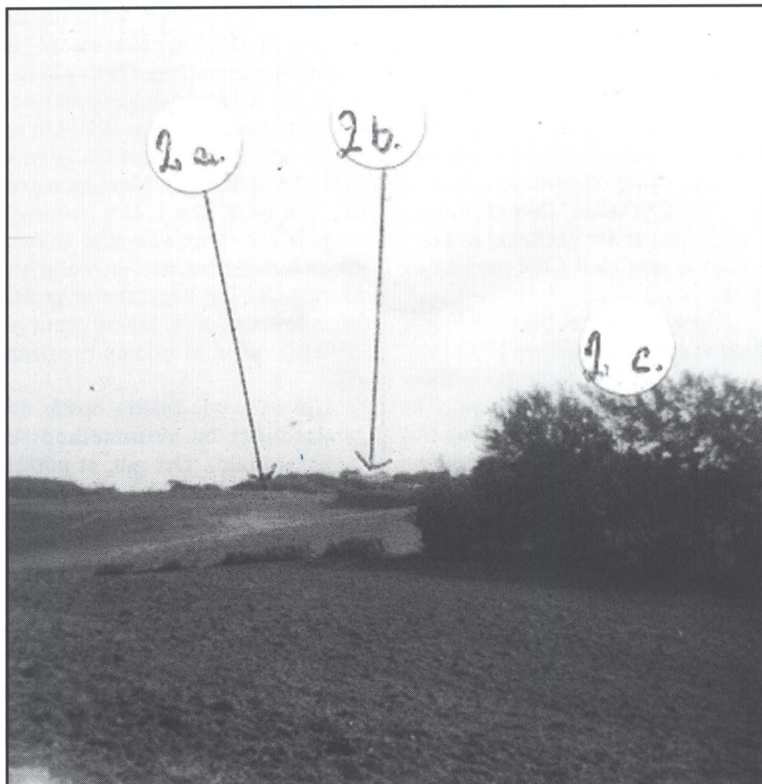
Men dette er måske heller ikke altafgørende. Jeg kontaktede Flyvetaktisk Kommando for at få flere oplysninger om årsagen til flystyrtet. Havarikommissionens tekniske rapport er *klassificeret* "pga. fagsproget!", men de ville se, om de kunne finde noget, jeg måtte få en kopi af!

Så for at det hele ikke skulle glide ud mellem fingrene på mig, så jeg lidt nærmere på vidnernes beskrivelse af objektet og forholdene omkring det.

I deres rapportskemaer, som jeg har fra vores rapportarkiv, beskriver de fænomenet som en lys-gul eller ildfarvet kugle, måske med en svag korona (krans). Det lød som en hagl-

☞

Fra arkiverne

Dette foto er taget på nedstyrtnings-stedet. I billedets baggrund skimtes ved 2.a den høstmaskine, som de to vidner var ved at reparere, da flyet styrtede ned. 2.b viser Christiansens hjem. Ved 2.c ses de træer, som lyskuglen svævede over, da Christiansen så den første gang. (Foto: Kai E. Møller/SUFOIs Rapportarkiv)

byge eller en hvislen. Størrelsen var i udstrakt arm mellem tommel- og pegefinger som Månen eller en ært. Det andet vidne mener, at det var 2-3 meter i diameter.

Begge vidner mener, at lyskuglen havde en hastighed på 120-400 km/t og var ca. 250-400 meter fra dem. Arne Asmussen har tegnet objektet med en "flosset" korona.

Lyskuglen blev set ca. kl. 10.15 om formiddagen. Det var overskyet med regn, så man kan udelukke astronomiske fænomener.

Var det et kuglelyn?

Vores viden i dag om kuglelyn er begrænset, men vi anerkender dog deres eksistens. Kuglelyn er et mysterium af 2. grad, som Arthur C. Clarke ville kalde det. Et kuglelyn udsender muligvis et meget kraftigt elektromagnetisk felt, og dette kan meget nemt have forstyrret pilotens instrumenter. Yderligere kan de bevæge sig i uforudsigelige baner og nemt slå en bue eller et "knæk".

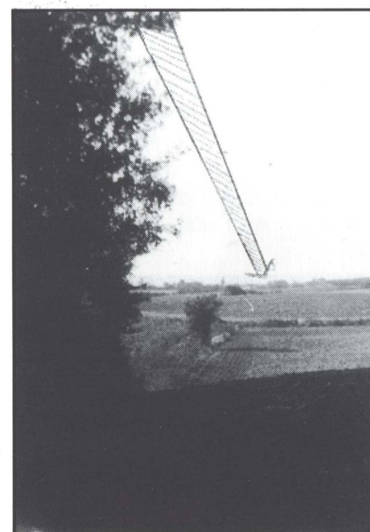
Kuglelyn er set i mange forskellige farvevarianter, dog oftest gullige eller hvidlige. De varierer i størrelse og er typisk ca. 30 cm i diameter. Men folk beskriver dem ofte på størrelse med en tennisbold eller en fodbold enddog op til over en meter i diameter. De kan bevæge sig både hurtigt og langsomt.

Lyden beskrives som en fløjtende, summende eller spruttende lyd - eller helt lydløs. De forsvinder sommetider i en eksplosion, og andre gange uden en lyd. I nogle observationer beskrives der også en lugt typisk som svovl eller ozon. Kuglelyns form kan også variere meget, så navnet er egentlig misvisende.

Når vi sammenligner observatørernes beskrivelse af kuglen med vores viden om kuglelyn, kan man godt se, at der er mange ligheds-punkter. Den gul-hvide farve, hvislende lyd og dens bueformede bane.

Lyden forsvandt samtidig med objektet, men ikke i et brag. Størrelsen er straks sværere at bedømme, og det kan antages, at observatørerne har fejlbedømt afstanden (især AA der anslog objektets diameter til 2-3 meter). Tag fx Månen. Hvor stor er den på himlen? I udstrakt arm mellem tommel- og pegefinger er den ca. 1 cm eller på størrelse med en ært. Men det siger ikke noget om dens virkelige størrelse, hvis vi ikke kendte afstanden til den.

Alt i alt tyder det på, at de to observatører så et kuglelyn, og at det muligvis forårsagede flystyrtet. Selvfølgelig ville havarikommissionens tekniske rapport samt en større viden om fly og kuglelyn kunne have klarlagt denne sag lidt bedre, men dette er min foreløbige teori. Hvis nye data dukker op og ændrer ved denne sag, lader jeg høre fra mig igen. ❑

Til venstre på billedet ses træerne, hvorover Christiansen så lyskuglen svæve. Pilen angiver lyskuglens flyveretning. Hawker Hunter-flyet styrtede ned 40-50 meter til højre for det sted, hvor dette billede er taget. Nedslagsstedet kan således ikke ses på billedet. (Foto: Kai E. Møller/SUFOIs Rapportarkiv)

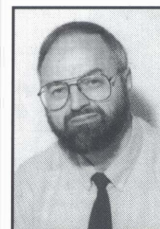

(Tegning: Henrik Klinge Pedersen)

Mødet i skoven

En svensker opdager en aften et stærkt lys i en skov ved Ängelholm. I en lysning ser han et diskosformet fartøj med skikkelser omkring. Næste dag ses stadig mærker i jorden efter fartøjet. I en fremragende bog har Clas Svahn nu detaljeret berettet om den senere så kendte forretningsmands oplevelser.

AF OLE HENNINGSEN

Det er sen aften den 18. maj 1946, da den 28-årige svensker Gösta Carlsson er på vej hjem gennem Sibirienskoven i udkanten af Ängelholm. I skoven opdager han et stærkt lys, der får ham til at nærme sig for at se, hvad der er på færde.

I en lysning ser han et diskosformet fartøj på jorden. Rundt om fartøjet befinder sig tilsyneladende 12 kvinder og mænd og en slags vagtpost. Det ser ud, som om man er i færd med at reparere fartøjet. Da Carlsson i sin iver, for at se hvad der foregår og for at komme i snak med væsenerne, åbenbart kommer for tæt på, hæver vagtposten sin hånd som for at advare ham om ikke at komme nærmere.

På et tidspunkt kommer en kvinde til syne. Hun deler en slags bægre ud til de øvrige væsener, som derefter drikker. Senere kommer kvinden til syne igen ved fartøjets kabine med et skinnende materiale, som hun senere kaster fra sig.

Fartøjet flyver væk

Gösta Carlsson beslutter sig for at gå væk fra fartøjet igen og nærme sig området fra en anden retning. Inden han når at komme tilbage til landingsstedet, ser han pludselig et lysskær i luften ligesom Månen på vej op. Det er imidlertid fartøjet, der stiger til vejrs, stille og roligt næsten som en ballon. Kun en svag hvinende lyd høres. Efter kort tid er fartøjet forsvundet ind over den nærliggende by Ängelholm.

At denne hændelse totalt skal komme til at forandre Gösta Carlssons tilværelse, er han endnu ikke klar over.

Brændte cirkler i jorden

Efter en kop stærk kaffe tager Gösta Carlsson næste morgen sin cykel og kører tilbage til området for at se, om der er spor efter hændelsen.

Han kan se cirkler med brændemærker i det lave græs efter fartøjet, ligesom nogle fyrretræer er forbrændte. Han laver skitser af området og kommer frem til, at fartøjet må have haft en diameter på omkring 16 meter.

Da Carlsson skal til at køre hjem igen, kommer han i tanker om det blanke materiale, som han aftenen i forvejen havde set blive kastet bort fra fartøjet.

Ikke langt fra de brændte mærker i jorden finder han bl.a. en lille ring og en violet stav af kvarts ca. 12 cm lang. Staven var brændt og smeltet i den ene ende.

Dette er nogle få hovedtræk af Gösta Carlssons første oplevelse, som først blev kendt af en større skare, da han i 1971 var i kontakt med den kendte skribent Eugen Semitjov, hvis populærvidenskabelige artikler og bøger også er særdeles kendte i Danmark.

Pollenkongen Carlsson

Gösta Carlsson er en kendt personlighed i Sverige, hvor han i årenes løb har grundlagt firmaerne Cernelle og Allargon, der er millionforetagender inden for lægemiddelbranchen. Han kendes også som "Pollenkongen", da hans arbejde med pollen er kendt over hele Sverige.

Gösta Carlsson fortæller, at han igennem årene har haft en lang række kontakter med de væsener, der var om bord på fartøjet. Disse kontakter er ikke direkte fysiske, men forekommer i en slags halvsovende tilstand. Carlsson er ikke et øjeblik i tvivl om, at hans succes inden for erhvervslivet skyldes disse kontakter og den indvirkning, de har haft på ham.

Landingspladsen tiltrækker turister

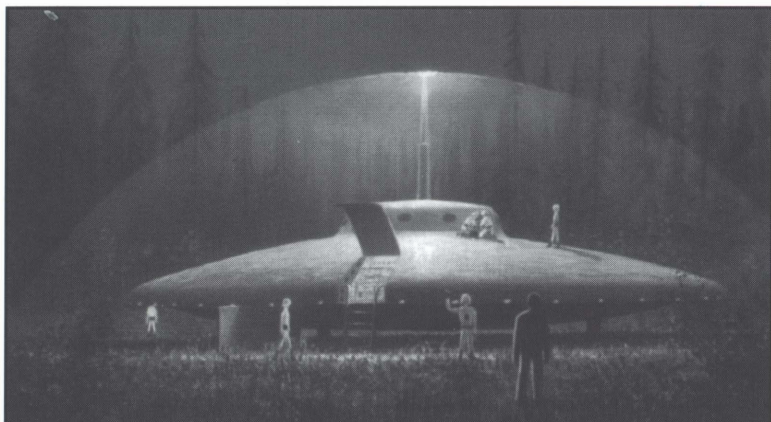
På stedet, hvor fartøjet landede, har Carlsson opført et mindesmærke i form af en tre tons tung model af fartøjet, ligesom aftegningerne i jorden er blevet markeret med beton. Modellen er naturligvis lille i forhold til det store fartøj, som Carlsson så lande.

Lysningen i skoven med modellen er i dag afgjort blevet en af Ängelholms lidt anderledes turistattraktioner.

Ny bog på markedet

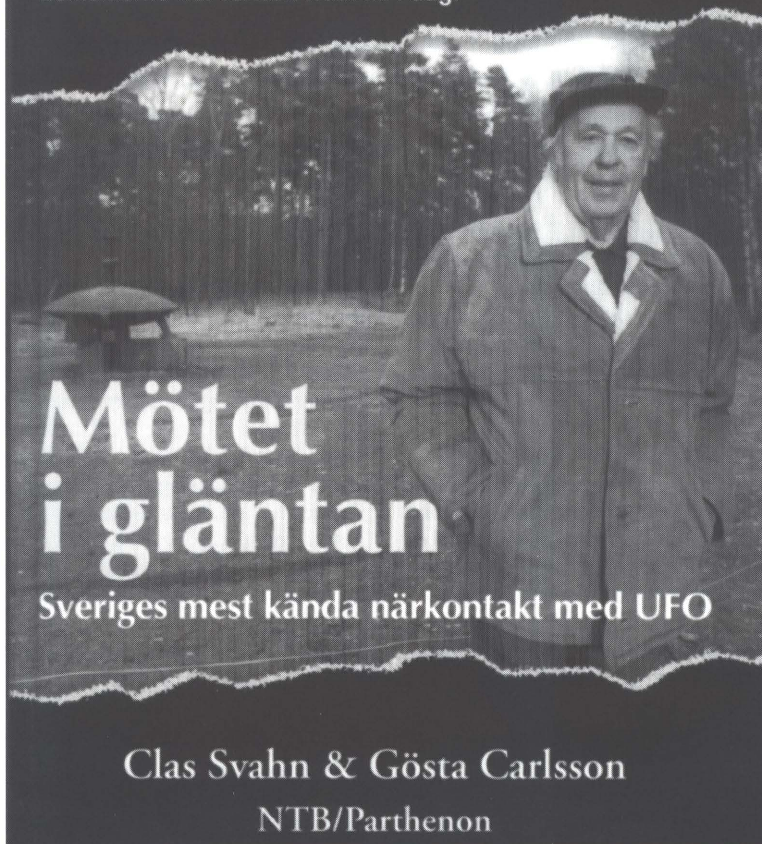
For kort tid siden udkom på svensk en bog, hvori man nærmere kan fordybe sig i historien om denne usædvanlige person og hans liv i relation til ufo-observationen i 1946.

Nogle af bogens kapitler er skrevet i jeg-form af den nu 77-årige Gösta Carlsson, hvorfor man uden omskrivninger stifter bekendtskab med hans egne tanker og refleksioner i forbindelse med oplevelserne. ☞

Således forestiller tegneren Dezsö Sternoczky sig hændelsen. I dag ved man, at detaljerne er forkerte, men lyset og stemningen passer fint til Carlssons beretning. (Tegning: Dezsö Sternoczky)

Nye bøger

Indsamling af kildemateriale

Størstedelen af bogen og disponeringen af stoffet er foretaget af svenskeren Clas Svahn, der gennem en længere årrække har samlet et meget stort kildemateriale om denne fantastiske sag. Clas Svahn har siden 1991 været formand for Riksorganisationen UFO-Sverige, der med sine 2.000 medlemmer er Skandinaviens største ufo-organisation.

Ved adskillige lejligheder har Clas Svahn personligt talt med Gösta Carlsson og mange af de andre personer, der på den ene eller anden måde har været involveret i sagen.

Det er interessant læsning, når Clas Svahn ned til mindste detalje videregiver sine møjsommeligt indsamlede oplysninger om de undersøgelser, der i årenes løb har været omkring Pollenkongen og hans beretning.

Uoverensstemmelser frem i lyset

I den foreliggende bog er det for første gang lykkedes at præsentere de tilgængelige fakta på en sober måde for skandinaviske ufo-interesserede. Der er ikke kun tale om at fortælle en historie. Der gøres virkelig meget ud af at berette om de mange uoverensstemmelser, der også i årenes løb er opstået om detaljerne i denne komplekse sag.

Detaljeret gøres der rede for undersøgelser og andre omstændigheder omkring den fundne ring og kvartsstav, som også udgør et af de lidt mere spøjse aspekter i sagen.

Gennemarbejdet beretning

Clas Svahn drager i bogen paralleller til andre kontaktberetninger fra Sverige og udlandet og deres videre forløb, ligesom han i et kort afsnit sætter beretningen tidsmæssigt på plads med sin omtale af spøgelsesraket-observationerne, der også fandt sted i året 1946.

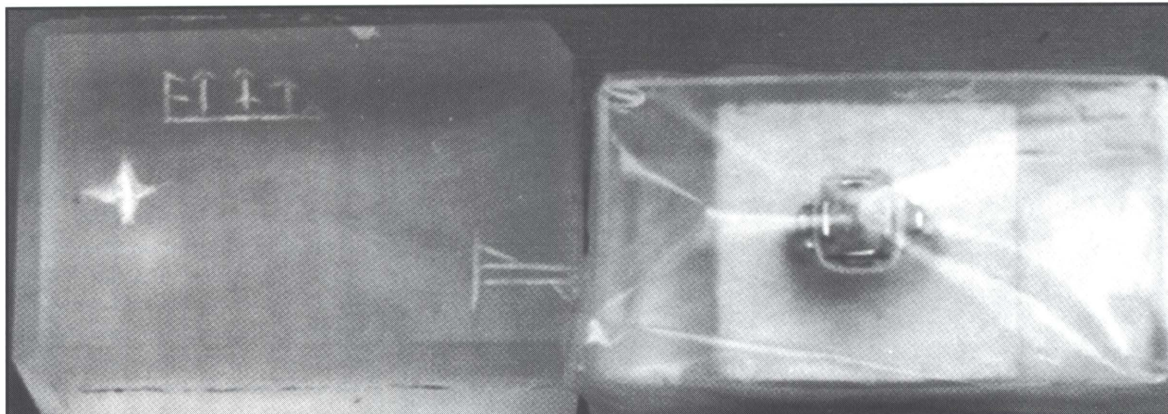
Der skal ikke her tages stilling til de påståede oplevelser, men interessant læsning er det.

Bogen er gennemillustreret med tegninger og fotos af enhver art i sort/hvid og farver. Om det så er luftfotos af det angivne landingsområde, er de også fremskaffet. 25 sider med noter, bibliografi og navneindex afslutter dette værk.

Den foreliggende bog må i det hele taget siges at være et forbillede hvad angår ufo-litteratur. Nogle forfattere i denne genre har efterhånden vænnet sig til, at også ufo-bøger kan trænge til afsmitning fra videnskabelig rapportskrivning med kildeangivelser m.v.

Clas Svahn har bestemt gjort sit til at højne kvaliteten. ❑

Claus Svahn & Gösta Carlsson: *Mötet i gläntan. Sveriges mest kända närkontakt med UFO.* NTB/Parthenon, 1995, Box 3053, S-611 03 Nyköping, 320 sider, ill., ca. 245 skr. i svensk boghandel.

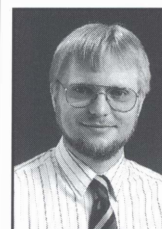

I september 1994 fik Clas Svahn lov til at fotografere den mystiske ring og kvartsstaven, som Gösta Carlsson fandt på landingsstedet. (Foto: Clas Svahn)

Splittelse over ufonaut-film

Siden 1970'erne har ufo-verdenen intenst diskuteret, om der virkelig styrtede et ufo ned ved Roswell, New Mexico, i 1947. For kun få måneder siden fremkom en film, der påstår at vise obduktionen af ufonauterne fra det nedstyrtede ufo - men ikke alle tror, at filmen er ægte.

AF PER ANDERSEN

Datoen er den 5. maj 1995. Lyset i teatersalen i Museum of London bliver dæmpet klokken 13.11, og forestillingen kan begynde. Rundt om kan man se mere end 100 spændte ansigter. Det er mediefolk og kendinge inden for ufo-verdenen. Blandt andre Bob Kiviat fra Fox Network i USA, Philip Mantle fra BUFORA, Michael Heseman fra Tyskland og mediefolk fra Carlton TV, BBC, Daily Express, NBC m.fl.

Få øjeblikke efter bliver lyset helt slukket, og på skærmen starter filmen. Først kommer en tekst, der siger: "Filmen, De om et øjeblik skal se, stammer fra originale 16 mm film på tre minutters spoler. Filmen blev købt af den person, der filmede den. Merlin Communications forbeholder sig alle rettigheder".

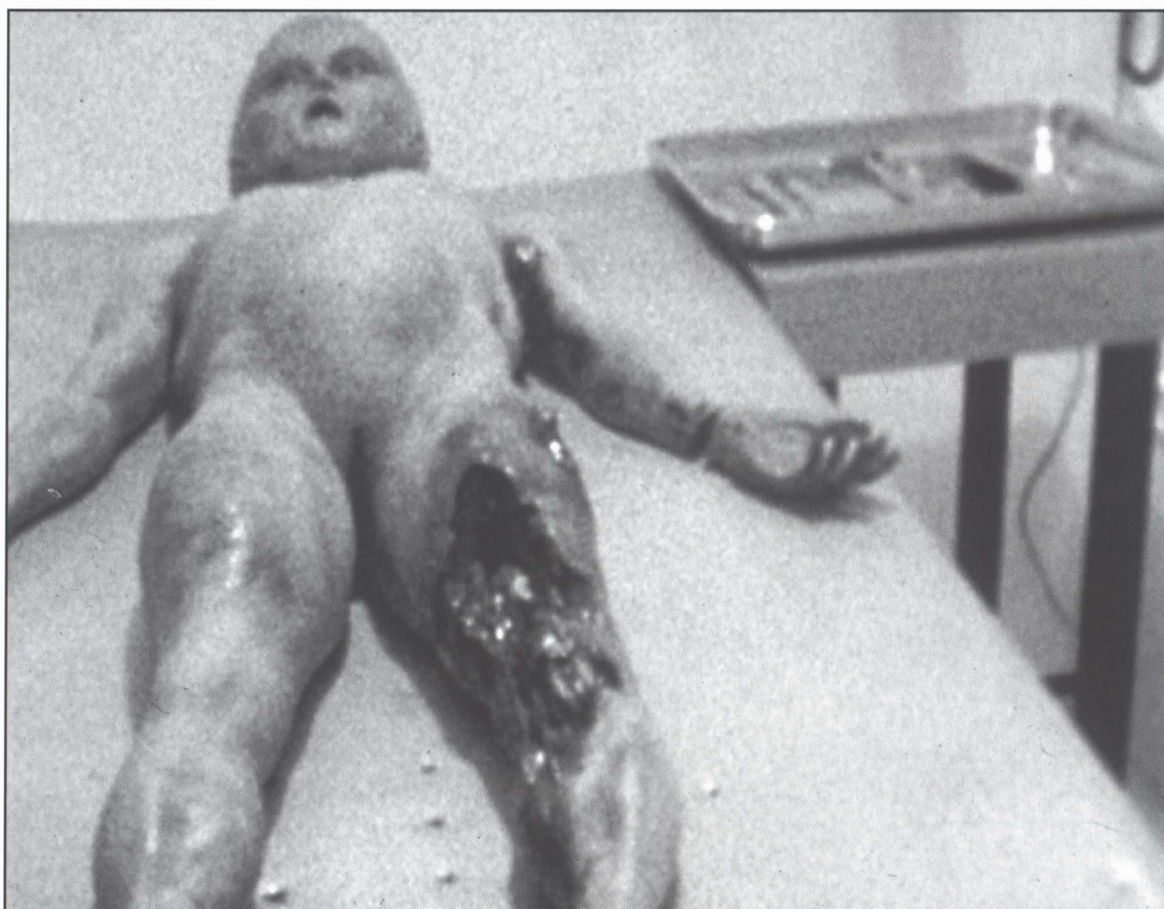
Herefter så man et bord med et menneskelignende væsen uden hår overhovedet. Væsenet var kraftigt og relativt høj, og hovedet var omkring 50% større end hovedet på et menneske. Munden var delvis åben, men der var ingen tænder at se. Næsen var lidt mindre end menneskers. Benene så ud til at være høje og smalle, og der var et dybt sår på det ene ben. Selv om såret måtte nå ned til knoglen, var der ingen knogle at se.

Under de første tre minutter gik kameramanden rundt og filmede væsenet fra alle sider. En slags oversigtsfilm. Herefter kom der flimmer i billedet, og den første spole film på tre minutter var åbenbart forbi. I baggrunden kunne man se et ur, der viste 10.10.

Obduktion

Den næste scene viste to personer i totalt dækkende dragter. De havde masker for ansigtet, men kunne se ud gennem noget, der så ud til at være plastic-ruder (i 1947?). Man kunne ikke se hverken ansigter eller

☞

(Copyright: Roswell Footage Ltd.)

øjnene på disse læger. Desværre var det typisk for filmene, at de fleste af nærbillederne var ude af fokus.

Bag ved et vindue i væggen var der yderligere en tilskuer, der noterede ting ned. Men også han var dækket til af en maske, så man ikke kunne se hans ansigt.

Da lægerne begyndte at undersøge liget, viste uret 10.20. Den ene læge spredte benene på væsenet, og det så ud til, at der var muskler til stede i benene. Herefter blev armene undersøgt, og der var muligvis tale om seks fingre på hver hånd. Det første snit, som lægen lavede, gik fra den venstre skulder ned tværs over brystet. Derefter blev der lavet endnu et snit gennem brystet og endelig et snit tværs over den nedre del af maven. Man kunne se lidt "blod" ved nakken, mens andre områder af kroppen ikke så ud til at indeholde så meget "blod".

Nu kunne lægen åbne liget, og de indre organer kom til syne. Organerne så ikke menneskeagtige ud, og man kunne ikke se nogen ribben. Et organ blev taget ud hurtigt og uden problemer og anbragt i en glasskål. Flere organer blev fjernet og placeret i beholdere. Der blev ikke gjort notater eller foretaget nummerering af organerne, hvilket kan undre.

Den næste filmsekvens stammede øjensynligt fra kl. 11.30 og viste lægernes undersøgelse af øjnene på væsenet. Tilsyneladende fjernede man øjnenes membraner, og øjne med pupiller kom til syne. Øjnene var større end menneskers.

Herefter gav lægerne sig i kast med hjernen. Huden blev fjernet fra kraniet, og med en sav blotlagde man selve hjernen. Hjernen blev taget ud, men den var forbavsende forskellig fra et menneskes. Hjernematerien var blød og meget mørk.

Herefter løb filmen ud, og lyset blev igen tændt i salen. Tilbage sad mere end 100 tavse personer, der alle tænkte det samme: Er denne film ægte eller hvad?

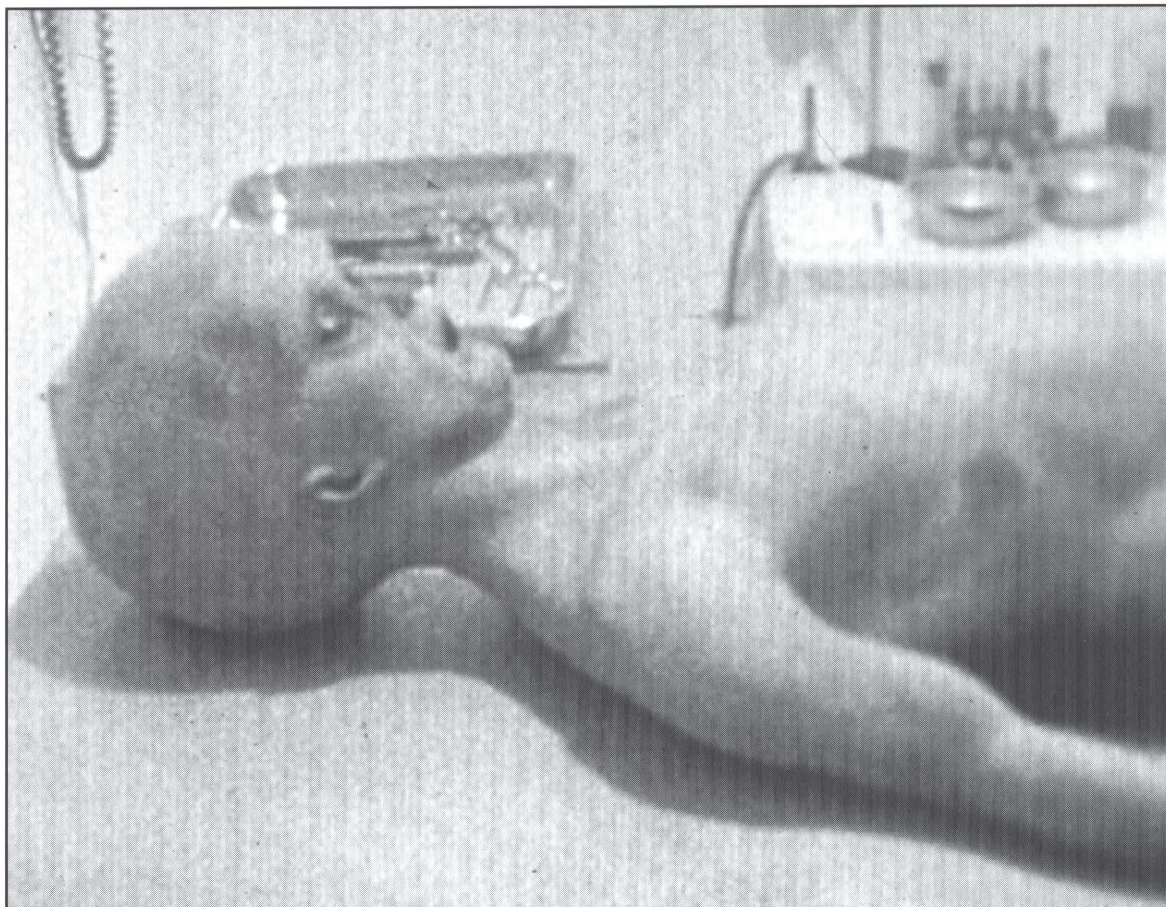
Hvor kom filmene fra?

Forevisningen var arrangeret af den engelske mediemand Ray Santilli, der er direktør for firmaet Merlin Communications. Han hævder, at filmen er en autentisk film fra 1947. Filmen viser obduktionen af en ufonaut fundet ved et nedstyrtet rumskib. Denne nedstyrtning skulle være den berømte og berygtede hændelse ved Roswell i New Mexico, USA, i juli 1947, som ufologer ikke har kunnet enes om i mange år.

Filmene kom frem, da Santilli udførte research til en Elvis Presley film. Han hørte da fra en person (JB) i USA, at JB havde nogle klip med Elvis Presley, der ikke havde været vist før. Da Santilli besøgte JB, talte de naturligvis først om Elvis filmene. Senere ringede JB igen og fortalte, at han havde nogle film, der var meget mere spændende. JB afslørede da, at han havde været kameramand i militæret i 1947 og på daværende tidspunkt var blevet sendt til Roswell for at filme dels nedstyrtningsstedet, dels obduktionen af ligene.

JB, der siges at være 82 år gammel, havde taget en kopi af de ellers tophemmelige film og smuglet kopien ud. Han havde gemt den i alle årene indtil nu (1993), hvor han så ønskede at sælge dem til Santilli for et beløb, der antages at være 600.000 kr. Angiveligt havde JB brug for pengene til at financiere sin datters bryllup.

Santilli købte filmene, og han indrømmer, at hans egne motiver er at tjene penge på dem. I første omgang troede de fleste, at han ville sælge rettighederne til den højestbydende, og at det var derfor, han havde inviteret en masse tv-stationer mv. til forevisningen i London. Der gik da også rygter om, at en anonym part via advokater i Washington

(Copyright: Roswell Footage Ltd.)

havde budt 100 millioner kr. for filmene!

Senere har Santilli afvist at ville sælge til den højestbydende. I stedet påstår han, at han vil udnytte filmene økonomisk over en længere periode "på sin egen måde" - hvad dette så måtte betyde.

Faktisk har filmene været kendt allerede fra januar i år, hvor de for første gang blev omtalt i de britiske medier. Det var først senere, den 26. marts 1995, at filmene fik den store opmærksomhed. Da blev historien nemlig udsendt over netværket "Press Association".

I mellemtiden var der gået 18 måneder, efter Santilli købte filmene, og indtil historien brød løs i pressen. Man kan undre sig over, hvorfor der gik så lang tid, inden offentligheden fik kendskab til filmene. Specielt når der tilsyneladende intet blev gjort ved filmene i den mellemliggende periode. I denne periode havde både Santilli og Philip Mantle, der er ansvarlig for forskning i den engelske ufo-forening BUFORA, mulighed for at udføre nærmere undersøgelser af filmene. Men det blev ikke gjort.

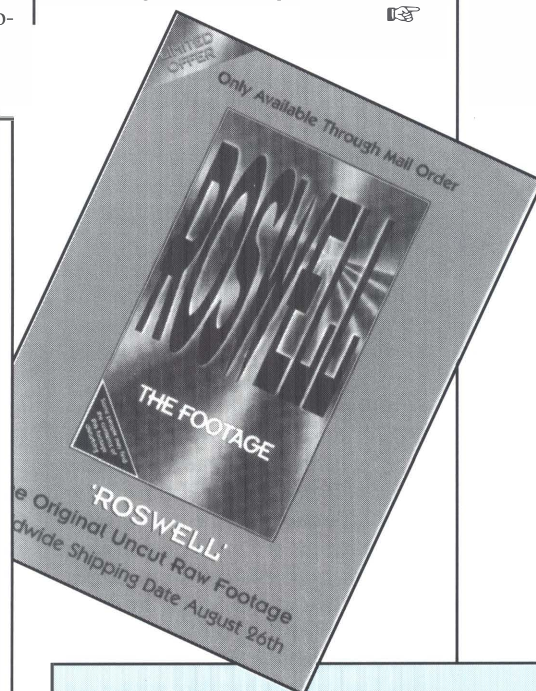
Holdningerne

Der er kommet mange kommentarer til filmene. De varierer lige fra en udtalelse fra NBC om, at filmene er "overbevisende" til Sunday Express, der siger, at filmene viser en voksmodel omgivet af skuespillere. Colin Andrew (mest kendt fra korncirklerne) udtalte, at væsenet og obduktionen så ægte ud, og at den ville være vanskelig at forfalske - filmene er nu også det rene vand ved siden af nogle af hans egne vilde teorier.

Ray Santilli interviewes lige før den omstridte filmforevisning på Museum of London den 5. maj 1995. (Foto: UFO Magazine, July/August 1995)

En af de mere fornuftige i branchen, Jerome Clark, direktør for den kendte, amerikanske ufo-forening CUFOS, mente, at det mest af alt lignede en gammel europæisk B-film.

Sidste nyt!

Lige før deadline modtog redaktionen et brev samt to dias fra MasterVision Ltd., som har postordre-rettighederne til den meget omdiskuterede Roswell-optagelse fra 1947. De to billeder gengives her i UFO-Nyt med særlig tilladelse fra Gareth Watson, som er Marketing Manager hos MasterVision, London.

Billederne er efter sigende taget fra den videofilm, der frigives på markedet den 28. august. Filmen skulle foruden obduktionen af et ukendt væsen vise rester af det nedstyrtede ufo.

SUFOI har fået særlig tilladelse til at bringe de to billeder mod også at bringe en bestillingsseddel, således at UFO-Nyts læsere kan bestille videofilmen.

Vi har ikke i SUFOI set filmen og kan således ikke på nogen måde garantere for indholdet. I øvrigt henvises til Per Andersens konklusion i hans udmærkede artikel "Splittelse over ufonaut-film".

red.

Roswell Update

Måske er det faktisk fra en gammel spillefilm. En person fra tv-serien "Unsolved Mysteries" var til stede og mente straks at genkende filmen som uddrag fra en gammel brasiliansk ufo-udsendelse, der indeholdt en tænkt rekonstruktion af hændelsen ved Roswell. Dette er dog siden blevet afvist af "Unsolved Mysteries" ifølge Philip Mantle.

Kent Jeffrey fra "International Roswell Initiative" har allerede skrevet en rapport, hvor han anfører: "Jeg kan sige uden tøven, at der er ingen (absolut ingen) tvivl i mit sind om, at denne film er en forfalskning."

Der er andre, som fx tv-stationen WGBH fra Boston, der mener, at filmen må være en forfalskning pga. en snoet telefonledning, der optræder på filmen. De mener ikke, at sådanne var opfundet i 1947. Ufo-forskere har dog fundet ud af, at der blev taget patent på snoede telefonledninger i 1936, og at de kunne købes fra 1937.

Et andet spørgsmål blev rejst af Dave Clark, der er uforstående over for, at det kunne lade sig gøre at smugle en kopi af filmen ud på trods af de omfattende sikkerhedsforanstaltninger, der må have været ved en så følsom hændelse. Nogle argumenterer dog imod dette. De mener, at det måske kunne lade sig gøre på et tidligt tidspunkt, hvor procedurerne ikke var kommet helt på plads.

I det hele taget er kameramanden noget af et mysterium. Han har hævdet at ville være fuldstændig anonym af hensyn til, at han ikke ønsker at bryde sit tavshedsløfte til militæret -bortset fra, at han jo har kopieret filmene ulovligt og nu gør det værre ved at sælge dem. En anden forklaring kan være, at han ikke ønsker det amerikanske skattevæsen på nakken for den sum penge, han fik af Santilli!

På trods af anonymiteten har hans navn cirkuleret som Jack Barnett. Ray Santilli påstår, at han har checket kameramandens oplysninger i forhold til det amerikanske militær og fundet ud af, at alt passer (men han har ikke frigivet nogle detaljer). Navnet Jack Barnett optræder imidlertid ikke blandt dem, der gjorde tjeneste som kameramænd i 1947. Det kunne måske skyldes, at navnet "Jack Barnett" alligevel ikke er det rigtige.

Mange huller

Der er mange huller i historien, som den fremtræder i dag, og mange ting trænger til nærmere undersøgelser.

Et af de væsentlige spørgsmål er dateringen af filmen. Filmen indeholder nogle markeringer, som Kodak har identificeret til at stamme fra 1947. Imidlertid blev disse markeringer anvendt med 20 års mellemrum, så det kunne lige så godt placere filmen i 1967. Filmen skulle også have nogle prikker, der entydigt skulle tidsfæste filmstrimlen. Imidlertid har Ray Santilli ikke frigivet oplysninger om disse prikker, så dette har ikke kunnet checkes.

Et andet ømt punkt er, at Santilli hævder, at filmene også indeholder scener fra nedfaldsstedet med rumskibet samt sekvenser med den daværende præsident Truman. Ingen har dog til dato fået lov til at se disse sekvenser - selv om de så afgjort ville have styrket troværdigheden af hele sagen. Hvorfor?

Det er også klarlagt, at Truman ifølge egne dagbøger slet ikke var i Texas (hvor obduktionen fandt sted) fra juli til oktober 1947.

Philip Mantle har oplyst, at man på filmen klart kan se en notesbog med navnene Detlev Bronk og dr. Williams. Detlev Bronk er en "ægte" person, og Stanton T. Friedman har kikket nærmere på ham. Det viser sig, at dr. Bronk ganske vist var en ekspert i fysiologi og fysik, men at han ingen medicinsk uddannelse havde. Det er derfor svært at tro, at han skulle have været med til at udføre en så kritisk obduktion.

Hvorfor er det ikke muligt at se nogle ansigter, som man kan identificere? Hvorfor er filmen altid uskarp, når der er tale om nærbilleder, der ellers kunne danne basis for en bedre vurdering af ægtheden? Rækken af spørgsmål fortsætter.

Santilli hævder også, at han har haft en patolog til at se på filmen, og at patologen har sagt god for obduktionens "naturlighed".

Dette er i direkte kontrast til udtalelser fra en patolog fra det britiske indenrigsministerium. Han siger, at en sådan obduktion ville have taget uger, ikke timer. Patologen undrede sig over, at han ikke kunne identificere organerne, fordi de var ude af fokus, og at der ikke blev taget egentlige fotografier af organerne, inden de blev lagt væk. Med andre ord, han var ikke overbevist om ægtheden.

Splittelse i ufo-verdenen

Sagen har skabt krig på kniven mellem de to store, konkurrerende engelske organisationer BUFORA og Quest. Quest anklager BUFORA for at holde sagen for sig selv i 18 måneder og for at udnytte hele sagen til publicity.

Det er da også rigtigt, at Philip Mantle fra BUFORA, nøglepersonen i hele sagen - har opført sig højst useriøst i behandlingen af filmene. Fx sendte han et brev til avisen "Independent" den 29. marts, hvor han bl.a. skrev:

"Betydningen af denne film er omfattende. For det første er det det hidtil bedste bevis for, at et fremmed rumskib styrtede ned den sommer i 1947."

Senere trak Mantle i land og udtalte (maj 1995), at *"BUFORA har på intet tidspunkt fremført disse film som ægte."*

Under forskellige interviews indrømmer Mantle da også, at han bevist har spillet på sensationen omkring filmen for at skabe interesse - blandt andet for BUFORA's kongres i august, hvor filmene forventes at blive forevist.

Til gengæld hævder Mantle også, at der gik lang tid, inden han overhovedet fik lov til at se noget fra filmene i starten af 1995. Desuden har han stillet et konkret forslag til Santilli om at få filmene undersøgt. Det har Santilli principielt sagt ja til, men han har ikke frigivet de nødvendige film og oplysninger.

Mantle hævder, at han aldrig i livet ville involvere Quest i undersøgelserne af filmen, idet de ikke er seriøse. Heri har han faktisk ret - det er normalt Quest, der er kendt for at bringe løse rygter og usande historier til torvs for at sælge deres tidsskrift.

Men åben strid mellem ufo-foreninger er jo ikke noget nyt.

Konklusion

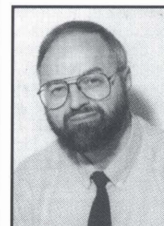
Med de sparsomme undersøgelser, der i øjeblikket findes af filmene, kan SUFOI ikke foretage nogen endelig konklusion i sagen. Vi må dog advare imod at tro på noget som helst i denne sag, indtil det tidspunkt hvor der foreligger bedre beviser for filmenes ægthed. ❑

Kilder:
Birdsall: The alleged Roswell archive film, UFO Magazine, July/August 1995
Mantle: The Roswell Film Footage, Internet
Internetoplysninger fra bl.a. følgende personer: A.R. Dickinson, Don Allen, Steven Kaeser, Bill Combs, Colin Andrew, James Easton, John Sepkowski, Stanton Friedman

Mystisk kugle i Danmark

En lille, mystisk kugle kan måske ryste vort verdensbillede, siger amerikanske forskere. Men kan den nu også det?

AF OLE HENNINGSEN

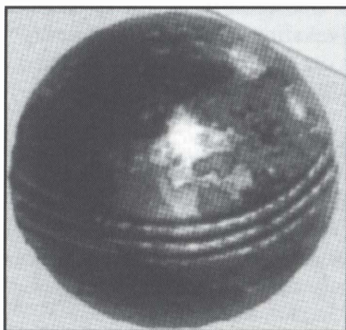

I øjeblikket har man mulighed for ved selvsyn at kigge nærmere på en meget speciel, lille kugle på Lokalgeologisk Samling i Gedser. Er man bosat i Østdanmark, eller er man på ferie i området, er dette lille spændende museum i Gedser bestemt et besøg værd.

Kuglen stammer fra Sydafrika, hvor den og andre lignende kugler i en årrække har været omgærdet med en vis mystik. Men hvad er det, der gør disse kugler interessante?

På grund af deres hårdhed og ejendommelige udseende er der alskens bud på deres oprindelse. Nogle anser dem for at være kunstigt fremstillede. Problemet er i så fald bare, at de er fundet i geologiske lag i jorden, der er 2,8 milliarder år gamle. Dette stemmer ikke overens med, hvornår mennesket dukkede op på arenaen.

Andre mener, at kuglerne må stamme fra rummet. Men i realiteten har de endnu ikke været underkastet en større videnskabelig undersøgelse, som måske entydigt kan fastslå deres oprindelse.

Denne kugle fra Klerksdorp Museum har tre riller om midten. (Foto: Roelf Marx, Klerksdorp Museum)

Kuglen kommer til Danmark

I foråret var man ved Lokalgeologisk Samling ved at afslutte en lille særudstilling om meteoritter, da ledende bibliotekar Jes Nørregaard-Larsen læste en artikel i "Illustreret Videnskab" nr. 3, 1995, om de mystiske kugler.

Det lykkedes Jes Nørregaard-Larsen at få skabt kontakt til kurator Roelf Marx ved Klerksdorp Museum i Sydafrikas Nordvest Provins. Her var kuglerne udstillet, og museumslederen var så venlig at udlåne en af de omdiskuterede kugler og yderligere et fragment af en til udstilling på Lokalgeologisk Samling.

Museumsleder Roelf Marx skriver i en redegørelse til museet i Gedser, at han først blev opmærksom på kuglerne for 17-18 år siden. De er normalt ca. 3-5 cm i diameter og af et hårdt materiale. De findes på farmen Gestoftefontein nær ved landsbyen Ottosdal 110 km fra Klerksdorp. I dette område udvinder man materialet pyrofyllit. Det er et ret blødt materiale, der industrielt anvendes bl.a. som fyldstof i maling. Pyrofyllit regnes for at være opstået af gammel havbund, der er ca. 2,8 milliarder år gammelt.

Pyrofyllitten saves ud af bjergvæggen i blokke på 50x50 cm ved hjælp af lange trådklinger af stål. Det sker af og til, at disse trådklinger sætter sig fast, fordi man i materialet støder på de små kugler, der er hårde som stål.

Runde kugler med riller

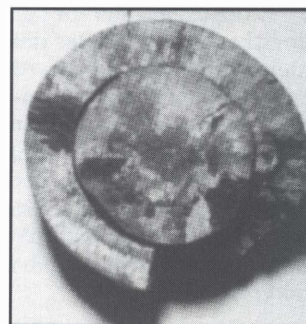
Kuglerne kan være runde eller ovale og har ofte en enkelt rille eller flere parallelle riller rundt om midten, som om de var støbt. Inden i den hårde skal har nogle af kuglerne et svampet materiale, medens materialet i andre kugler nærmest ligner trækul.

Museumsleder Marx beretter, at den oprindelige kugle udstillet på hans museum blev stjålet af en hvid heksedoktor på grund af dens påståede magiske egenskaber.

Kugler fra rummet?

En af Sowetos kendte heksedoktorer, Credo Mutwa, kom til Klerksdorp Museum sammen med et TV-hold. Både han og visse amatør-arkæologer mener, at kuglerne stammer fra rummet. Denne teori har Roelf Marx dog svært ved at tro på.

Han siger, at han ikke selv har en geologisk uddannelse og derfor ikke

De mystiske kugler består tilsyneladende af en hård skal uden om et mere blødt indre materiale. (Foto: Roelf Marx, Klerksdorp Museum)

kan forsøge at give en forklaring. Han har derfor vist dem til Andries Bisshoff, tidligere professor ved University of Potchefstroom. Han er geolog og mener, at det drejer sig om limonit-konkretioner. En lille, hård jernholdig geologisk dannelse.

På grund af det relativt lille antal kugler og den kendsgerning, at det ikke er let at skaffe sig prøver fra minen, er hans konklusion endnu ikke blevet efterprøvet af andre videnskabsmænd.

Museumsleder Roelf Marx mener ikke, at han er i stand til at argumentere med Bisschoff, men finder det besynderligt, at der er denne forskel mellem det indre bløde materiale og den hårde ydre skal på kuglerne. Ligeledes synes han, at det er mærkeligt, at de parallelle riller kun findes omkring midten af kuglerne. De er et komplet mysterium og er fundet i 2,8 milliarder år gamle geologiske lag i Jordens forhistorie. På det tidspunkt var der overhovedet ikke mennesker på Jorden. Kuglerne ser menneskeskabte ud og er i hvert fald anderledes end noget andet, jeg nogensinde har set, siger Roelf Marx.

Interesserede amerikanske forskere

I bogen "Forbidden Archeology - The Hidden History of the Human Race" har de to amerikanske forskere Michael A. Cremo og Richard L. Thompson også beskæftiget sig

☞

Fysiske spor

med kuglerne fra Sydafrika.

Dels er de forbløffet over kuglernes tilsyneladende hårdhed, og samtidig finder de rillerne ejendommelige. Det er Cremos og Thompsons opfattelse, at disse gamle kugler er fremstillet af intelligente væsener.

Med til historien hører dog, at amerikanerne heller ikke har set eller undersøgt kuglerne. Deres ovennævnte bog er på 600 sider og bringer deres dokumentation for palæontologiske fund, der efter deres opfattelse ikke stemmer overens med evolutionsteorien. Bogen er udgivet af Bhaktivedanta Institute i San Diego. De to forskere er nemlig samtidig hinduistiske munke, der er såkaldte kreationister, dvs. overbevist om, at mennesket er skabt på én gang, og at Darwin med sin udviklingsteori tager fejl.

Hvad siger danske geologer?

Da kuglen ankom til Danmark, bad Lokalgeologisk Samling i Gedser Storstrøms Amts geologer om at kigge nærmere på den mystiske kugle. Cand. scient. Lars Peter Andersen og cand. scient. Elly Andersen kan ikke give en konkret forklaring på, hvad kuglen består af.

Geologerne henviser dog til, at en dannelse af lignende kugler ikke er usædvanlig i geologiske aflejringer. I en redegørelse for en sådan mulig geologisk model, skriver de bl.a.:

Mudder (ler og silt) aflejres på bunden af et dybt hav for ca. 2,8 milliarder år siden. Mudderet bliver lagdelt, fordi der tilføres forskelligt materiale til det. Der kan for eksempel aflejres lag af vulkansk aske på ét tidspunkt, medens der kommer ler fra nærliggende floder på et andet tidspunkt.

Lagene er alle en lille smule forskellige fra hinanden med hensyn til kemien. Da der tilføres materiale gennem mange tusinde år, bliver de først aflejrede lag begravet dybere og dybere i jorden. Hernede er der et højt tryk, og temperaturen er nogle hundrede grader. Mudderet omdannes langsomt til pyrofyllit, den bjergart som kuglerne findes i i dag.

Kuglerne vokser selv

Under disse forhold begynder kuglerne at vokse. De starter på overgangen mellem to lag, måske på grund af den lille kemiske forskel på lagene. I det vand, der findes i mudderet, er der masser af næring (jern) til kuglerne. De frigøres fra "mudder-mineralerne", efterhånden som disse omdannes til pyrofyllit.

Kuglerne vokser i virkeligheden som to halvkugler, der vokser i hvert sit lag. Dér hvor de to halvkugler støder sammen, bliver der en rille. Denne type "kugler" kaldes konkretioner.

Geologerne fortæller, at der er flere ting, der tyder på, at denne teori er rigtig. Man kender for eksempel et lignende fænomen fra Bornholm fra alunskiferlagene, hvor man kan finde såkaldte antrakonitboller. Det er kalkboller dannet i en leraflejring. Karakteristisk for disse kalkboller er, at de er delt på midten af en fure, der går tværs igennem dem. (Det kan tilføjes, at alunskifer med antrakonitboller kendes mange steder fra, f.eks. også Kinnekulla i Sverige/ OH)

Kan specialister give svaret?

Vi er jo ikke eksperter i disse ting, siger Elly Andersen til UFO-Nyt, men vi er overbeviste om, at specialister i København eller Århus med mere avanceret grej kan give en mere nøjagtig bestemmelse af kuglens oprindelse.

I forbindelse med udstillingen blev der af geologerne foretaget målinger med geigertæller for at se, om der kunne registreres en forøget radioaktiv udstråling. Dette var dog ikke tilfældet. Geologerne konstaterede ved samme lejlighed, at kuglen ikke er magnetisk.

Det er i artikler blevet hævdet, at kuglerne uden ydre påvirkning kunne rotere rundt om sig selv. Man har derfor haft et lille forsøg kørende på museet for at konstatere, om der skulle ske en ændring i kuglens placering i udstillingsmontren. Dette har dog ikke været tilfældet.

Udstilling åbnet af ambassadøren

Den lille særudstilling af kuglen og informationsmaterialet blev officielt åbnet på Lokalgeologisk Samling den 8. juni af den sydafrikanske ambassadør i Danmark, Conrad J. Sidego. Han var selv spændt på at se den lille kugle, som heller ikke han havde et bud på, hvad var. Men han var sikker på, det var et emne, som man kunne få megen indbyrdes snak ud af, og som kunne holde videnskabsmændene beskæftiget.

Lokalgeologisk Samling i Gedser har som tak for velvillighed og lån af kuglen til gengæld tilbudt Museet i Klerksdorp en flot udstilling af rav fra Gedserområdet. En spændende udveksling af udstillingmaterialer fra det sydligste Skandinavien til det sydligste Afrika.

Besøg museet!

Den lille kugle er frem til den 26. oktober udstillet på Lokalgeologisk Samling, der ligger i tilknytning til Gedser Bibliotek. Kommer man på de kanter, kan man på tlf. 53 87 92 84 få oplyst, hvornår museet har åbent.

Måske er det mest mystiske i virkeligheden, hvorfor sådanne kugler i årenes løb er blevet omgærdet med så megen mystik. Men kig selv efter og døm.

Og måske kunne også museumslederen Roelf Marx fra Sydafrika have interesse i at få kuglen undersøgt og endelig bestemt af danske geologiske specialister, inden den returneres til efteråret? Realiseringen af denne ide ville virkelig være prisværdig.

Udstillingen af den mystiske kugle fik stor presseomtale i landsdelens dagblad "Lolland-Falsters Folketidende".

Kort fortalt

Spansk ufo-arkiv åbnet

Det spanske militær har frigivet adskillige dokumenter om en usædvanlig hændelse, hvor et TAE passagerfly og to ufoer var indblandet.

Dokumenterne afslører, at flyet var på vej fra Palma de Mallorca til Tenerife den 11. november 1979. Da det befandt sig over øen Ibiza, kontaktede kaptajnen flyveledelsen i Barcelona:

"Der er to røde lys omkring 3 km fra os. Er der andre fly i området?"

Flyveledelsen svarede, at TAE-flyet var alene i området.

Rapporten fortsætter:

"Objekterne nærmer sig. De er nu mindre end 1 kilometer fra os. Vi beder om tilladelse til at lande i Valencia. Vi kan ikke fortsætte flyvningen, når denne trafik følger efter os."

Pilotens stemme lød som om, at han var ved at gå i panik.

Et spansk jagerfly blev sendt op fra Albacete for at undersøge objekterne. Efter at have bekræftet observationen, forsøgte piloten at indhente ufoerne, men de fløj fra ham, hver gang han forsøgte. Han fik støj på radioen, og flyets rekognosceringskamera virkede ikke.

Dokumenterne beskriver, hvordan en officiel undersøgelse blev iværksat for at udspørge den civile pilot, som var den centrale figur i sagen.

Piloten fortalte et undersøgelsesudvalg, at ufoerne "bevægede sig hurtigt op og ned" og foretog adskillige "farlige manøvrer mod hans fly."

Undersøgelsen konkluderede: "Der var ikke tilstrækkelige data til hverken at be- eller afkræfte nogen teori."

En pressemeddelelse, som den lokale militære ledelse udsendte, afviste, at der var tale om ikke-jordiske fartøjer. "Der er ingen beviser på, at der var tale om en ufo-observation."

Kilde: UFO Magazine, juli/august 1995/*for*

Analyse af mystisk kugle forsinket

I 1993 bevilgede SUFOI sammen med "UFO-Fondet af 1979" et kontant beløb til gruppen RIAP i Ukraine. Pengene skal anvendes til et projekt, hvor en mystisk sort kugle fundet i jorden skal analyseres videnskabeligt. Målet er at fastlægge, om den er naturlig, kunstig eller eventuelt "udenjordisk".

Projektet er imidlertid blevet forsinket, hvilket fremgår af en orientering, SUFOI netop har modtaget. Man har lavet nogle af analyserne, men mangler fortsat to vigtige områder: At bestemme kuglens alder og at lave en analyse af materialets natur.

Under de foreløbige undersøgelser faldt kuglen i øvrigt i tre dele, og det viste sig, at den var hul. Dermed var massefylden af materialet også betydelig højere, end man oprindeligt troede.

Nærmere om dette projekt vil blive offentliggjort her i UFO-Nyt, efterhånden som vi modtager analyserne fra RIAP. /*pa*

Officiel undersøgelse af mystiske ubåde

Den 23. februar 1995 nedsatte den svenske regering en 6-personers komité, der skal kikke nærmere på de mange beretninger om "ubåde" i den svenske skærgård. Man mener, at militæret har 6.000 beretninger om "uidentificerede sø-objekter" (USO-er).

Komiteen, der omfatter både militære personer og videnskabsfolk, vil få fuld adgang til alle arkiver - dog ikke "top secret" dokumenter. Den endelige rapport vil være "komplet og offentlig", og den forventes at foreligge i januar 1996.

Kilde: AFU Newsletter, March 1995 /*pa*

468 svenske rapporter i 1994

UFO-Sverige har nu offentliggjort det officielle antal svenske rapporter i 1994. Der er tale om en markant stigning i forhold til tidligere år, idet der kun indkom 245 rapporter i 1993. Mens rapporterne fra 1994 stadig er under undersøgelse, er der i øjeblikket kun seks rapporter fra 1993, der fortsat betegnes som uopklaret (ufoer).

Kilde: AFU Newsletter, March 1995 /*pa*

Konference om fremmed besøg

En konference om, hvad Jorden skal gøre den dag, det bliver erkendt, at vi får besøg fra rummet, blev holdt i Washington den 27.-29. maj 1995. Blandt deltagerne var mange journalister, videnskabsmænd, ex-militære personer og ufo-forskere.

Der var en overvægt af rumskibstroende blandt talerne. Herunder Michael Heseman, der sammenlignede ufo-kontakterne med den ændrede verdensopfattelse, som Kopernikus indførte med Solen i centrum i stedet for Jorden. John L. Petersen fra Arlington Institute mente, at vi står over for en forandring, der svarer til overgangen fra middelalderen til oplysningstiden. Det blev åbenbart ikke sparet på krudtet.

Desværre glimrede konferencen ved fraværet af den mere seriøse del af ufo-verdenen. ❑

Rich Boylan/pa

Nye SETI-forsøg

En privat gruppe af radio-amatører i USA har startet et nyt forsøg på at lokalisere signaler fra intelligent liv i universet. Denne gang søger man på mikrobølge-frekvenser ved hjælp af aflagte parabol-antenner.

En talsmand fra Projekt Phoenix ved SETI-instituttet i Californien har udtalt, at "chancerne er minimale, men nogen er nødt til at starte et eller andet sted".

Gruppen ønsker at gøre det til et verdensomspændende projekt, og vil gerne i kontakt med interesserede fra hele verden. De kan kontaktes på Internettet: N6TX@SETILEAGUE.ORG eller telefon 00 1 201 641 1770 (spørg efter Richard Factor). ❑

Fred Marcano/pa

Leonard H. Stringfield (1920-1994)

Leonard H. Stringfield døde i sit hjem den 18. december 1994 - dagen efter sin 74-års fødselsdag.

Efter at have taget uddannelse i journalistik gik han ind i hæren under Anden Verdenskrig. Her blev hans evne til at skrive brugt fra Australien til Filippinerne, inden han i krigens sidste år blev involveret i efterretningstjenesten.

Stringfield blev efter krigen ansat ved DuBois Chemical Company, hvor han efter 30 års ansættelse gik på pension med titel af direktør for PR-afdelingen.

I april 1954 startede Leonard H. Stringfield ufo-tidsskriftet C.R.I.-F.O. Newsletter, som udkom indtil 1957. Samme år udgav han bogen "Inside Saucer Post ... 3-0 Blue", hvor han fortalte om sin tilknytning til luftvåbenets ufo-undersøgelser i 1950'erne. Senere, i 1977, udgav Stringfield bogen "Situation Red", hvor han tog fat på rygterne om nedstyrtede ufoer i USA, herunder Roswell-hændelsen.

Leonard H. Stringfield var en grundig undersøger af ufo-observationer. Blandt andet arbejdede han tæt sammen med Ted Bloecher vedrørende ufonaut-rapporter. Han varetog PR for den amerikanske ufo-organisation NICAP fra 1950'erne til 1970, og han arbejdede derefter sammen med både MUFON og CUFOS.

Stringfield blev blandt andet kendt for sit grundige arbejde med undersøgelser af de påståede tilfælde af nedstyrtede ufoer, og han var utrættelig i sin søgen efter vidner til disse tilfælde. Hans arbejde på dette område resulterede i en række enestående hefter om emnet. ❑

Kilde: IUR, January/February 1995 */pa*

Meier afsløret - igen

Det amerikanske firma "Underground Video" har foretaget en grundig undersøgelse af den berømte svejtsiske kontaktperson Billy Meier. Oprindeligt var det for at dokumentere så mange af Meiers påstande som muligt - men sagen faldt helt til jorden.

Gennem seks måneder undersøgte specialister i special-effekter med hjælp fra filmfolk og computer-eksperter filmene og påstandene fra Meier og hans tilhængere. De fandt ud af, at der var tale om små modeller og en lang række andre forfalskninger.

"Underground Video" undskylder, at de tidligere har markedsført sagen som ægte. De har nu henvendt sig til statsadvokaten i Californien for at bede denne rejse en sag om forfalskning mod Meier. ❑

John Powell/pa

Adamski-film afsløret

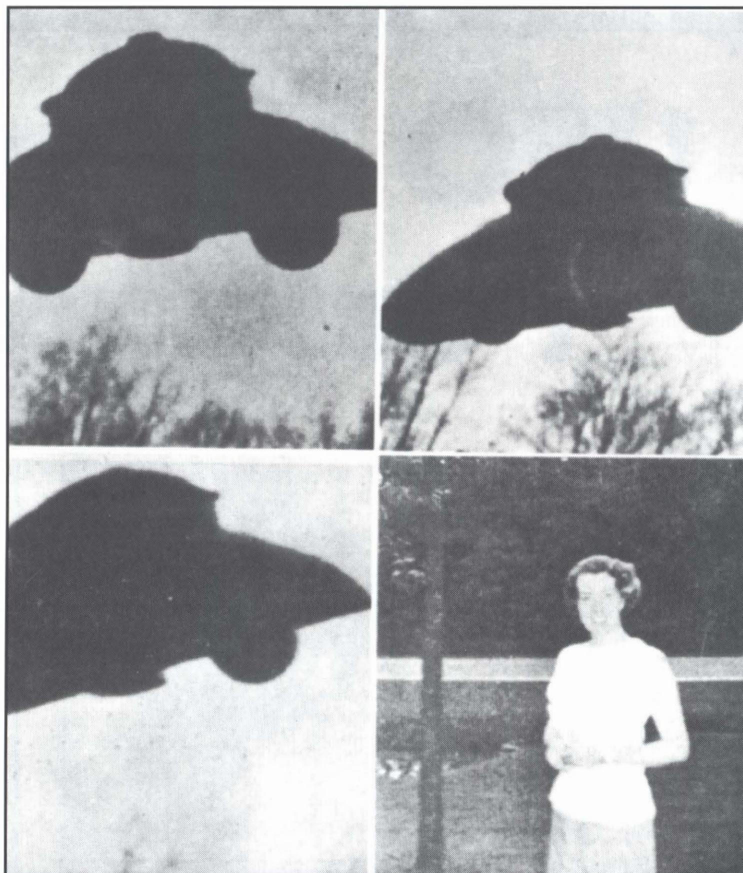
Da George Adamski og hans discipel Madeleine Rodeffer i 1965 hævdede at have taget en 8 mm film af et rumskib på nært hold, udtalte Adamski, at "denne film kommer til at overbevise hele nationen om, at alt, hvad jeg har sagt, er sandt". Sådan skulle det ikke komme til at gå.

Filmen, der igennem tre minutter viser en klassisk Adamski-tallerken svinge frem og tilbage foran kameraet, er blevet undersøgt af fagfolk. Når man standser filmen med mellemrum og måler på billedet, viser det sig, at bladene på træerne slet ikke bevæger sig. Dette tyder på, at en model er filmet foran en fast baggrund. Mistanken bliver yderligere bestyrket af, at man på et tidspunkt ser objektet bevæge sig uden for billedets ramme - det tyder på en dobbelteksponering.

Disse fund er helt i overensstemmelse med resultaterne fra computer-analysen, som GSW har foretaget. De konkluderer på baggrund af analysen, at det drejer sig om en lille model tæt ved kameraet.

Flere uafhængige analyser viser altså: Filmen er fup. ❑

Kilde: UFO, nr. 3, 1994/*pa*

Madeleine Rodeffer og tre billeder fra hendes trick-film optaget den 26. februar 1965 i Maryland. (Foto: SUFOI Fotoarkiv)

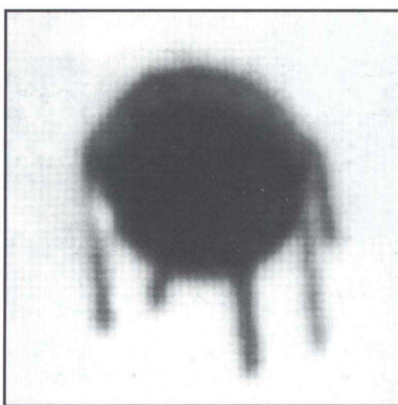
7/9-95

UFO filmet i Portugal

Tidligt på dagen den 10. september 1990 opdagede en flok legende børn et mystisk objekt på himlen over den lille by Vilar-Alfena i det nordlige Portugal. Børnenes råb blev hørt af flere voksne. De så alle objektet flyve langsomt hen over byen. En af de voksne var den 41-årige professionelle fotograf Manuel Gomez, der nåede at tage fire farvebilleder af objektet.

Den portugisiske ufo-organisation, CNIFO (Commission Nationale d'Investigation du Phenomene Ovni), blev hurtigt underrettet og kunne allerede dagen efter begynde undersøgelserne. CNIFO kontaktede observatorier, meteorologiske instanser, militæret, lufthavne m.fl. uden at få opklaret, hvad den flyvende genstand kunne have været.

Ifølge vidnerne og ud fra hvad man kan se på billederne, er objektet tilsyneladende rundt med en svagt reflekterende overflade i toppen. Nederst er der fire "ben", som får objektet til at ligne en krabbe. Nogle af vidnerne mener, at de under observationen hørte en mekanisk støj ligesom fra en hårtørrer.

Den 10. september 1990 kl. 8.30 tog Manuel Gomez dette foto i den portugisiske by Vilar-Alfena.

Billederne er blevet grundigt analyseret af CNIFO's egen fotokonsulent Raul Berenguel, Richard F. Haines, Jeff Sainio, dr. Carvalho Rodrigues (leder af portugals første satellit-program) samt Jean-Jacques Velasco fra franske SEPRA. Men ingen har til dato kunnet forklare, hvad billederne viser. Ifølge CNIFO er denne ufo-observation en af Europas mest interessante og bedst undersøgte hændelser. *Kilde:* Phenomena, marts-april, nr. 26, 1995 ❑

Kim Møller Hansen

